71ste JAARGANG No. 9451 Woensdag 26 October 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Weer regeringscommuniqué over Nieuwpoort

Regering verwijt de heer Termeulen mislukken der besprekingen

Willemstad. — De regering heeft hedenmorgen het volgende communiqué uitgegeven, gedateerd 25 October 1955: „De Regering betreurt het dat het niet mogelijk is gebleken een normaal contact met de N.V. Mijnmaatschappij Curaçao te verkrijgen. Nadat van de zijde dier maatschappij op Curaçao zulk contact onmogelijk was gemaakt door het op onbehoorlijke toon beantwoorden van een brief der Regering en het publiceren dezer correspondentie in een krant heeft de Regering gemeend de directeur der maatschappij hiervan in kennis te moeten stellen. Daarbij werd in overweging gegeven, dat de directeur persoonlijk naar Curaçao zou komen om de goede verhouding met de Regering te herstellen. Tevens werd gehoopt dat de aanwezigheid van een nieuwe persoon ook de oplossing van het arbeidsconflict, dewelke in een impasse was geraakt, in beweging zou brengen.

Als gevolg van deze suggestie is de President-Commissaris, de heer Termeulen als gemachtigde van de directeur der maatschappij, naar Curaçao gekomen en heeft kort na zijn aankomst een onderhoud gehad met de Minister-President en de Minister van Sociale Zaken, ter kennismaking. De heer Termeulen verzocht enig uitstel om zijn talrijke nieuwe impressies te kunnen verwerken. Vier dagen later werd de heer Termeulen opnieuw uitgenodigd en vervolgens had opnieuw een kort onderhoud plaats met genoemde leden van de Regering, waarbij de heer Termeulen verzocht de punten waarover de Regering met hem wilde spreken schriftelijk te willen mededelen. De Regering deelde daarop schriftelijk mede, dat eerst moest worden vastgesteld of een normaal contact mogelijk was. Zij wilde niet het risico van een herhaling der vroegere behandeling lopen.

Nadat de verzekering van de wens tot een normaal contact door de heer Termeulen was gegeven, werden terstond schriftelijk enige punten opgegeven waaromtrent een gedachtenwisseling nu door de Regering nuttig werd geacht.

Voordat hierop iets nader werd vernomen brak er brand uit in een houten opstal op het terrein van de Mijnmaatschappij. Dit was voor de Regering reden de heer Termeulen voor een spoedig onderhoud uit te nodigen, waarbij dag, uur en plaats werden voorgesteld. De heer Termeulen gaf hierop niet terstond antwoord en deelde later mede, dat hij op de voorgestelde dag het terrein van de maatschappij niet kon verlaten. Achteraf is gebleken, dat de heer Termeulen zich op dag en uur gemeld in Willemstad bevond.

Op de suggestie der Regering voor de volgende dag af te spreken, heeft de heer Termeulen geantwoord daartoe bereid te zijn, doch onder de conditie sine qua non, dat zijn advocaat bij het onderhoud aanwezig zou zijn.

Aangezien dit antwoord niet een aanvaarding der uitnodiging betekende en aan de heer Termeulen was geschreven dat er geen juridische onderwerpen te bespreken vielen, doch alleen een gesprek over de „recente gebeurtenissen" door de Regering gewenst werd, werd op deze „conditio sine qua non" niet gereageerd. De heer Termeulen is daags daarna vertrokken.

Daar wederom correspondentie van de Mijnmaatschappij aan de Regering in de pers is gepubliceerd meende de Regering tot publicatie van bovenstaande feiten te moeten overgaan".

★★★ Nieuw regeringscommuniqué

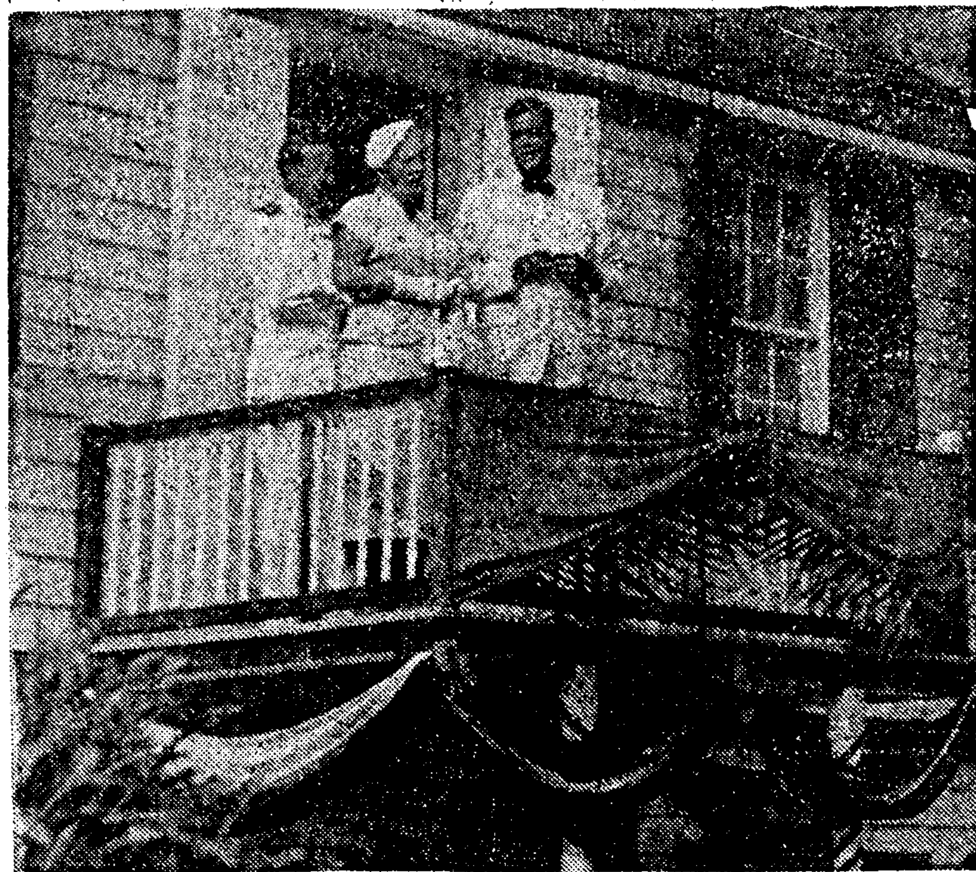
Wij zouden naar aanleiding van het nieuwe regeringscommuniqué inzake de verwikkelingen te Nieuwpoort het volgende willen opmerken. Wanneer de regering met de heer Termeulen geen juridische onderwerpen wilde bespreken welke onderwerpen dan? Alleen de „recente gebeurtenissen", zegt het communiqué. Wat wordt daarmee bedoeld? Is de heer Termeulen dan niet naar Curaçao gekomen om over de staking te spreken en de gehele complex van kwesties, die daarmede annex is?

Nergens wordt in het communiqué gezegd, dat de heer Termeulen zich in Willemstad bevond, terwijl hij had verklaard het terrein van de Mijnmaatschappij niet kon verlaten. De heer Termeulen zou dus expresselijk de regering misleid hebben en getraineerd.

Uit ingewonnen inlichtingen weten wij echter, dat de heer Termeulen zich wel degelijk op de bewuste dag in Willemstad bevond. Doch hij had toen reeds een ander voorstel tot een bespreking gedaan, waarop de regering al of niet kon ingaan. Weshalve zijn al of niet naar de stad gaan dus geen enkele betekenis meer had voor het al of niet doorgaan c.q. gelukken der besprekingen.

Wij hebben reeds eerder bericht, dat de eis van de heer Termeulen om zijn advocaat mee te brengen een der wrijfpunten tussen deze en de regering was. Thans wordt dit door het communiqué bevestigd. Het is ons niet duidelijk, welk bezwaar de regering tegen het aanwezig zijn van een advocaat kon hebben.

Het is jammer, dat de regering de brief niet heeft gepubliceerd, waarin zij de punten opsomt die voor een bespreking in aanmerking komen. Daaruit zou dan immers blijken, op welke wijze de regering alle juridische onderwerpen geëllimineerd zou hebben en welke punten er volgens haar te bespreken over waren!

In de Pasanggrahan moest H.M. Koningin Juliana een warme zanghulde in ontvangst nemen van de Sabaanse schoolgaande jeugd. Het was een der mooiste momenten van dit koninklijk bezoek. Op het bordes het Koninklijk Paar en administrateur W. Buncamper.

Interview met Gezaghebber PAAP

Koningin noemt bezoek aan Bovenwinden hoogtepunt van haar reis

(Van onze speciale verslaggever)

Sint Maarten. — Koningin Juliana beschouwt haar bezoek aan de Bovenwindse Eilanden als het hoogtepunt van haar verblijf in de Nederlandse Antillen! aldus Gezaghebber Paap in een exclusief onderhoud. Door het innige en directe contact met de bevolking werd de Koningin weer met de locale sfeer in aanraking gebracht dan elders en had Zij er behoefte aan zich te laten inlichten omtrent de sociale toestanden op deze eilanden.

Vlotte organisatie

Gezaghebber Paap, die ons in zijn woning met alle goede zorgen omringde en ons een exclusief onderhoud toestond, was verheugd over de vlotte organisatie die vlot verliep en waarbij van de zijde van de bevolking alle medewerking werd ontvangen die men zich denken kon.

En alles is geheel volgens het plan verlopen aldus Gezaghebber Paap, die er zijn dankbaarheid over uitdrukte dat een ieder op zijn manier heeft medegewerkt tot het welslagen van dit feest, dat voor de Bovenwindse eilanden in het bijzonder van zo'n groot historisch belang is geweest. Gezaghebber Paap accentueerde het feit, dat het Koninklijk Bezoek aan de Nederlandse Antillen de Rijkseenheidgedachte gestalte heeft gegeven. De bevolking is over dit bezoek niet alleen blijde verrast, maar ook diep getroffen, nu Hare Majesteit en de Koninklijke Prins zich zo veel moeite hebben getroost om uit Nederland naar deze verre eilanden af te reizen.

Bewondering

De bevolking, die zich een Koningin alleen kunnen voorstellen met alle statie die aan het Koningschap verbonden is — zoals een kroon, hermelijnen, enz. — had diepe bewondering voor de eenvoud waarmede Hare Majesteit zich omgeven had. De bevolking, zelf wars van elke opschik, heeft deze eenvoud begrepen en Koningin Juliana beschouwd als een moeder van het volk, aldus Gezaghebber Paap, die glunderend kijkt wanneer hij denkt op welk een eenvoudige wijze de bevolking Hare Majesteit huldigde en van haar grote aanhankelijkheid en trouw jegens het vorstenhuis getuigde.

Spontaan

Het mag dan op de eilanden minder officieel en deftig zijn toegegaan, het mag wellicht in Europese ogen wat minder protocolair zijn verlopen, feit evenwel is, dat nergens de spontaniteit zo groot en charmant was dan juist op de Bovenwindse eilanden, aldus Gezaghebber Paap.

De koningin had een open oog voor de problemen, die deze eilanden kennen, speciaal had Hare Majesteit zich laten voorlichten omtrent de sociale problemen, die wij hier kennen. De Youth Centro is een jeugdbeweging die hier goed werk verricht, aldus Gezaghebber Paap, maar het staat nog in de kinderschoenen. Het enthousiasme waarmede echter de jeugd en leiders hun schouders onder dit mooi sociaal werk hebben doen zetten, belooft veel goeds voor de toekomst.

Gezaghebber Paap sprak dan ook de gerechtvaardigde wens uit, dat een gedeelte van de opbrengst voor het Nationaal Geschenk ten goede zou kunnen komen aan de bouw van een groot clubhuis met dependances op de andere eilanden, teneinde het jeugdwerk in positieve zin te kunnen stimuleren.

Tevreden

Neen ik kan beslist tevreden zijn over de grote medewerking die wij zijdens de bevolking hebben ondervonden. Ook mogen niet vergeten worden de administrateurs van de twee andere Bovenwindse eilanden, Saba en Statius, die een groot en werkzaam aandeel hebben gehad in het welslagen van deze hoogtijdagen.

Hotelplannen

Wij vroegen Gezaghebber Paap nog naar de plannen die bestaan terzake hotels. De N.V. Hotelmaatschappij Nederlandse Antillen heeft, aldus onze zegsman het plan om de passangrahans in eigen beheer over te nemen en uit te breiden. Wanneer na enige tijd gebleken is dat de zaak financieel klopt, dan bestaan er plannen om over te gaan tot een bescheiden hotelbouw.

Hoe men het ook bekijkt, het toerisme kan een bron van inkomsten zijn en de Bovenwindse eilanden bieden alles wat de meest verwende toerist maar wensen en verlangen kan. Maar zonder een goed hotel, zonder een representatieve hotelaccomodatie — zij het dan ook van bescheiden omvang — kan men niets beginnen. In dit verband noemde Gezaghebber Paap de opening van het Little Bay Hotel een enorme aanwinst die in de toekomst zijn vruchten zal afwerpen. Dat het Hare Majesteit de Koningin behaagd heeft Haar intrek in Little Bay Hotel te nemen, is een geste, die de bevolking zeer heeft geapprecieerd, aldus besloot Gezaghebber Paap zijn interview met onze speciale verslaggever, die de reis van Hare Majesteit Koningin Juliana en Prins Bernhard van nabij heeft kunnen en mogen meemaken.

Een historisch moment in de geschiedenis van Statius, de landing van het Koninklijk Paar op het strand van Sint Eustatius, een der drie Bovenwindse eilanden.

Lachend wuift de Koningin — naast de Antilliaanse Minister-President gezeten — naar de achterblijvenden op de Statiaanse kust, Haar bezoek was ten einde.

Prinses BEATRIX naar zitting Prov. Staten

Arnhem. — H.K.H. prinses Beatrix woonde in gezelschap van enige klasgenoten van het Baarns lyceum in het provinciehuis te Arnhem de opening bij van de winterzitting van de provinciale staten van Gelderland. Zij luisterde aandachtig naar de jaarrede van de commissaris van de koningin en naar de debatten. Later nam zij een kijkje in het provinciehuis.

Na de dood van Sonderman

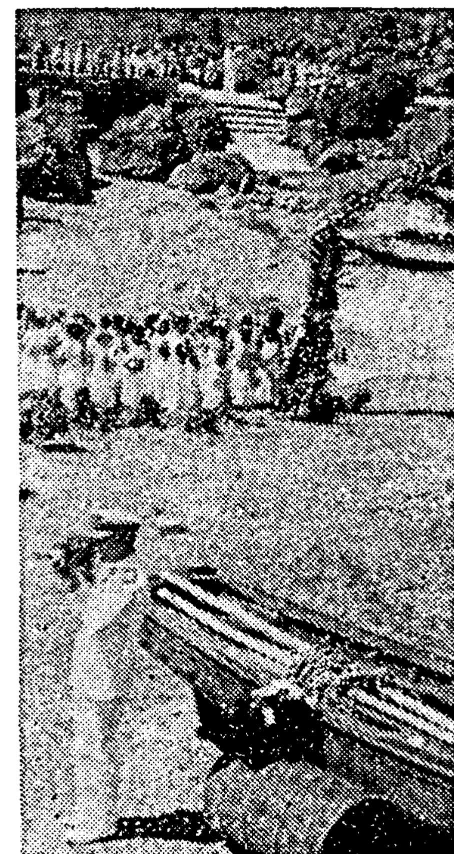
Nederl. commissie naar Amerika

Een uit vier deskundigen bestaande Nederlandse commissie, waarin twee vertegenwoordigers van Fokker zitting hebben, zal uit Amsterdam vertrekken om te Hagerstown een onderzoek in te stellen naar de oorzaken van het neerstorten van de Fokker S-14 tijdens een demonstratievlucht. In afwachting van de aankomst van de commissie zal het stoffelijk overschot van Sonderman te Hagerstown blijven. Daarna zal het naar Nederland worden overgebracht.

De „plane operations department" van de vliegtuigfabriek „Fairchild" is inmiddels al met een uitgebreid onderzoek begonnen.

Balsturige matroos veroordeeld

Londen. — De 20-jarige Britse matroos John McAdam is tot twee jaar gevangenisstraf en ontslag uit de marine veroordeeld, omdat hij moedwillig de machinekamer van het fregat "Venus" onder water had gezet. Hij zeide tot zijn daad te zijn gekomen, omdat hij zo graag bij het leger wilde dienen.

Het landen en debarkeren op Saba is een onderneming op zichzelf. De marinesloep van „De Ruyter" kan niet te dicht bij de kust komen, zodat overgestapt dient te worden in roeiboten. De roeiboten worden vakkundig op de kust gezet. De debarkatie wordt door Z.K.H. Prins Bernhard, verwoed cineast, op de film vastgelegd.

Britse persraad gispt sensatie-bladen

Londen. — De Britse persraad, een door de bladen ingesteld orgaan dat moet toezien op het in acht nemen van de normen voor journalistiek fatsoen, heeft een aantal, niet met name genoemde bladen berispt, omdat zij bij het behandelen van de "persoonlijke toekomst van prinses Margaret" in strijd met de goede smaak hebben gehandeld. De bedoelde bladen hebben de reputatie van de pers een zeer slechte dienst bewezen, aldus de persraad, die tevens bekendmaakte dat er talrijke klachten van lezers over deze aangelegenheid zijn binnengekomen.

★★★ De nawerking van het Koninklijk Bezoek

Wij hebben het Koninklijk Bezoek aan de Nederlandse Antillen — althans voor zover dit bezoek aan Curaçao betrof — reeds een geslaagd feest genoemd. Nu het officiële bezoek van Koningin en Prins aan alle eilanden der Nederlandse Antillen voorbij is, en ook de beide rustdagen, die de Koninklijke Gasten op Sint Maarten doorbrengen, ten einde lopen, menen wij de zelfde kwalificatie te mogen gebruiken voor het hele verblijf van Koningin Juliana en Prins Bernhard in ons Rijksdeel. Een buitengewoon geslaagd nationaal feest waarvan Koningin en Prins het middelpunt waren. Beter gezegd: een Rijksfeest, het eerste dat na de van kracht wording van het Statuut gevierd is en dat alleen reeds daarom de aandacht van de gehele wereld trok.

De Antillianen hebben Koningin en Prins een ontvangst bereid zoals zij in heel hun geschiedenis nog nooit enig persoon die hun eilanden bezocht, bereid hebben en waarschijnlijk in de toekomst ook wel niet meer zullen bereiden.

De reden waarom zij dit deden, was een tweeledige.

Koningin Juliana heeft zich steeds zowel om haar uitmuntende karaktereigenschappen als om haar beminnelijkheid in de omgang met anderen een vrouw van zeer bijzondere allure getoond, die snel voor zich inneemt en door de wijze waarop zij zich in het wel en wee van anderen weet in te leven een benijdenswaardige aantrekkingskracht op het volk bezit. Daarom kostte het de Antillianen weinig moeite zich con amore op dit voor hen zo unieke feest voor te bereiden en daarom was hun geestdrift om de beminnelijke verschijning van deze Koningin zo natuurlijk en echt.

Doch er was nog een reden waarom het Antilliaanse volk zich in de voorbije dagen zo eensgezind en in feestelijke stemming rondom de Koningin schaarde. En dat was omdat het in deze Vorstin het staatshoofd van een Rijk begroette waarvan het zelf uit vrijwillige verkiezing deel uitmaakt. Juliana's reis van eiland tot eiland betekende voor het volk de zichtbare bevestiging van wat het al zo vaak van zijn leiders vernomen had, namelijk, dat het voortaan zijn eigen zaken kon behartigen in samenwerking met de beide andere delen van een Rijk, dat mede door zijn fiat gevormd werd.

Thans is dit Rijksfeest voor de Antillen voorbij. En nu zal de betekenis ervan moeten doorwerken in hetgeen deze eilanden van plan zijn van hun toekomst te maken. Dit Koninklijk Bezoek kan voor de Antilliaanse politici de afsluiting betekenen van het tijdvak waarin de jonge democratie aan haar kinderziekten leed. Het kan het sein betekenen voor een flinkere "aanpak" van de zaken der lands en het naar het tweede plan verschuiven van alles, wat niet op het algemeen belang gericht is.

Maar al te vaak hebben in het verleden zij die door het volk werden aangewezen om de belangen des lands te behartigen, zich deze uitverkiezing onwaardig getoond door zich in minderwaardige partij-politieke controversen te begeven en het algemeen welzijn uit het oog te verliezen.

Er zijn sinds het tot stand komen van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden symptomen, die wijzen op een groter verantwoordelijkheidsbesef bij onze volksvertegenwoordigers. Van lieverlede groeit het besef, dat een pas tot zelfstandigheid gekomen gebied het aan zijn stand verplicht is zijn zaken ernstig te behartigen.

Dit Koninklijk Bezoek moge regering en volksvertegenwoordiging opnieuw en thans ten laatste male een aansporing zijn tot een serieuzere en meer gedegen behartiging der landsbelangen, opdat de plaats die de Nederlandse Antillen in het verband van het driedelige Rijk innemen, van jaar tot jaar in belangrijkheid moge toenemen tot heil van allen, die deze schone eilanden bewonen.

„Flying Enterprise" vervoerde hele wereldvoorraad zirconium

Londen. — Het Londense blad „News Chronicle" verklaarde dezer dagen in een artikel dat op de frontpagina werd afgedrukt, dat het Amerikaanse vrachtschip „Flying Enterprise", dat bijna 4 jaar geleden ten Zuidwesten van Engeland in de Atlantische Oceaan zonk, onder meer zes metalen kisten vervoerde die bijna de gehele wereld-voorraad zuiver zirconium bevatten. Zirconium is een metaal dat in atoom-centrales wordt gebruikt omdat het geen neutronen opneemt

Volgens het blad vervoerde het schip naar de Verenigde Staten een zending zirconium uit Duitsland — het enige land dat destijds een fabriek bezat waarin zirconium kon worden gemaakt

De „News Chronicle" zeide dat noch kapitein Carlsen (van de „Flying Enterprise"), noch iemand aan boord van de 2 Amerikaanse torpedobootjagers, die het vrachtschip bijstonden, op de hoogte waren van de aard van het metaal. Dit werd geheim gehouden om te voorkomen dat iets zou uitlekken over de richting waarin het Amerikaanse atoomonderzoek zich ontwikkelde.

Nu de Verenigde Staten en andere landen het destijds schaarse metaal in grote hoeveelheden zelf kunnen maken, heeft een Amerikaanse atoomgeleerde toestemming gekregen zijn Britse collega's van de kwestie op de hoogte te stellen, aldus de „News Chronicle".

Weer een getuige van Hitler's dood

Kamp Friedland. — Lothar Beuthel, Hitlers apotheker in de laatste weken van de tweede wereldoorlog, die bij de "Fuehrer" in diens bunker in Berlijn was en thans met een transport gevangenen uit de Sovjet-Unie in West Duitsland is teruggekeerd, verklaarde, dat Hitler zelfmoord pleegde op 30 en niet op 29 April 1945.

De schooljeugd onder leiding van de onvermoeibare zusters brengt H.M. Koningin Juliana nog een zanghulde voordat het Koninklijk Paar de kusten van Saba verlaat. In kleurig oranje gestoken schoolkinderen op weg naar het strand om een afscheidslied ten beste te geven.

H.M. Koningin Juliana had de wens te kennen gegeven het eiland Saba in een open jeep te gaan bekijken. Zij had vandaar uit een prachtig gezicht op het natuurschoon, waarmede Saba zo rijkelijk gezegend is. Naast de chauffeur, administrateur W. Buncamper, die het Koninklijk Paar wees op de diverse punten, die men op de weg naar Windwardside tegengekomen is.

C.L.D. wint in mooie wedstrijd van SITHOC

Willemstad. — Gisteravond werd de wedstrijd C.L.D. tegen Sithoc gespeeld op het veld van het St Thomascollege. De publieke belangstelling was zeer matig en de thuisblijvers hebben zeer zeker een mooie wedstrijd gemist. Het was duidelijk aan de Sithoc-jongens te zien, dat zij alles op alles zouden zetten om te winnen, hetgeen hen dan ook bijna gelukt is.

Het eerste quarter werd in snel tempo gespeeld en de doelpunten gingen gelijk op. Sithoc, dat beter speelde in dit quarter, won met 17—14.

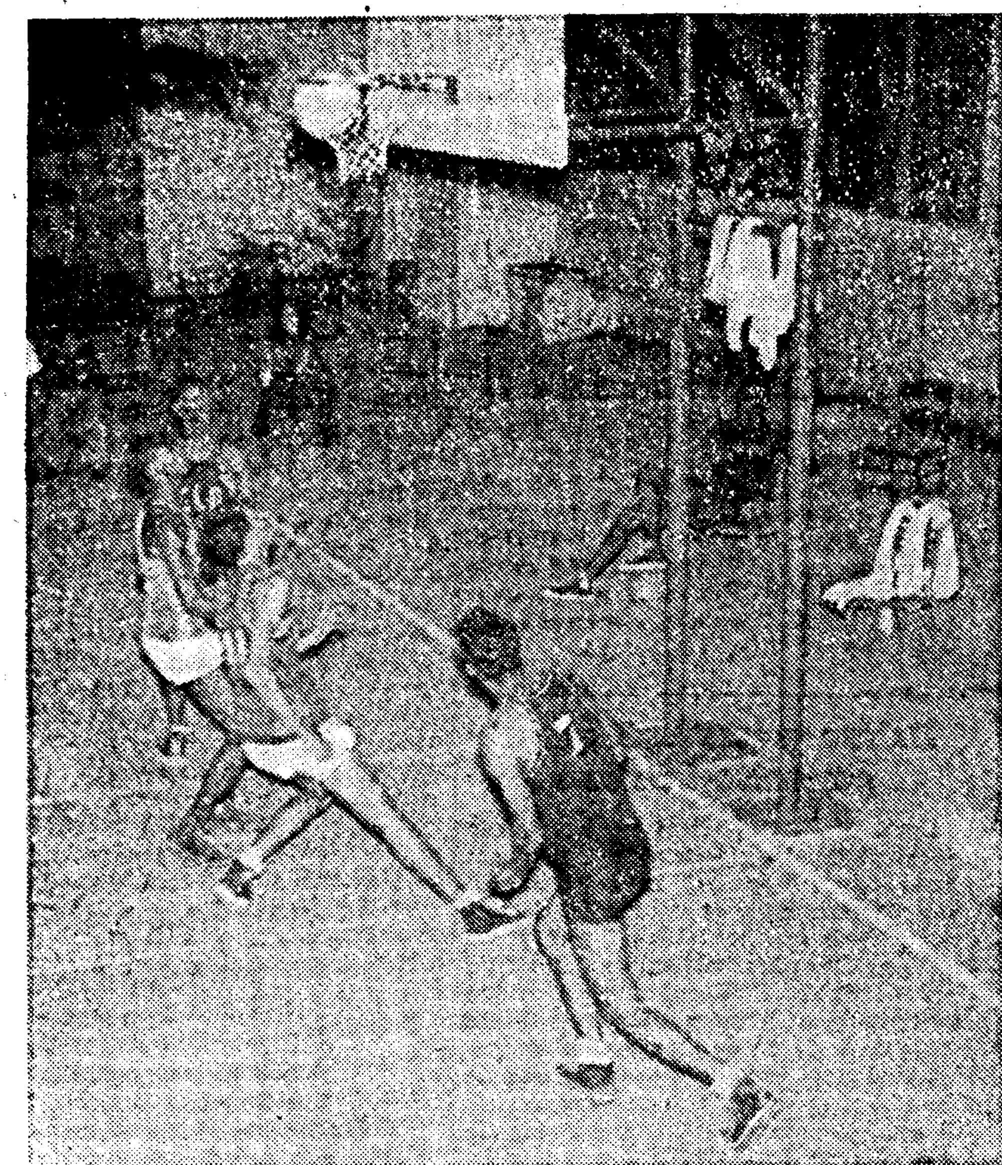
In het tweede quarter ging C.L.D. veel beter combineren en schieten en wist bij een geringe voorsprong van 7—6 de score op te voeren tot 11—6. Het gemis van de lange guard Chin A Ten is duidelijk te zien en de topscorer Chin moest naar achteren gaan om het doel te verdedigen.

In het derde quarter was er een duidelijke inzinking bij Sithoc merkbaar. Het speelde nogal verward, ook het schieten was niet wat het in het eerste quarter was. Ook in dit quarter werd het tempo opgevoerd aan beide zijden en dit gaf ons mooie staaltjes van combinaties te zien. In dit derde quarter kwam C.L.D. op toeren en met prachtige combinaties tussen Sibilo, Rens en May werden e mooie doelpunten gemaakt. Sithoc gaf echter de moed niet op en het zag kans met Fosbrook als ster, enige mooie doelpunten te maken. Sithoc kon echter niet verhinderen, dat C.L.D ook dit quarter won met 13—8.

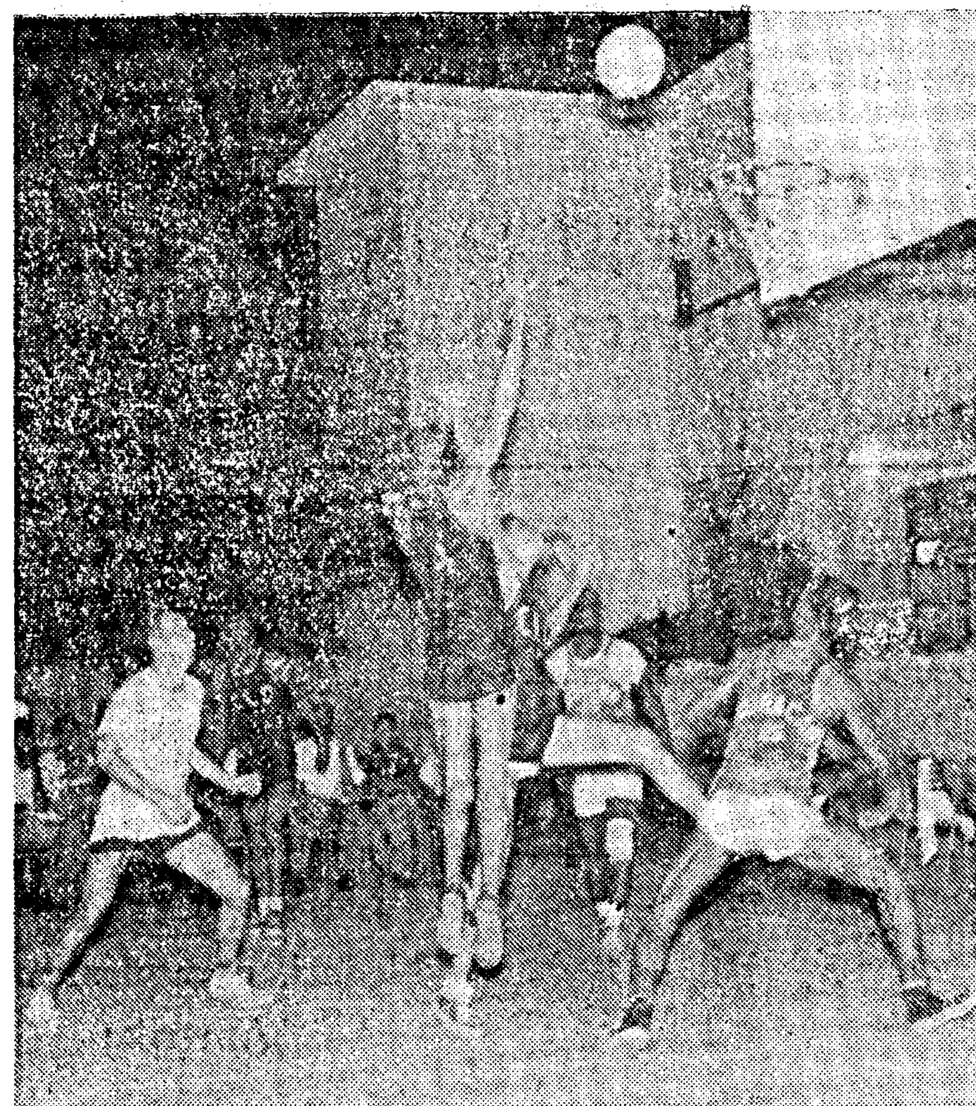
Het laatste quarter is het slapste geweest en dit was te wijten aan vermoeidheid van de spelers. Het spel ging gelijk op en CLD gaf aardige dribbel-demonstraties. Jammer dat bij een beslissing van referee Romer enige basketball-spelers hem hierover op niet prettige wijze hun misnoegen hierover kenbaar maakten.

Het is niet goed in het evld te gaan staan debatteren en evenmin was het goed, dat referee Romer zich zodanig opwond, dat hij het fluiten staakte. Dit alles bracht een onzekere stemming bij de spelers. C.L.D. won met 46—39 van Sithoc.

Donderdagavond as. wordt er weer gespeeld en wel C.L.D. tegen All Curaçao Stars op het St Thomascollege.

Nog een prachtig doelpunt van C.L.D., welke gemaakt werd tijdens de spannende wedstrijd tussen de basketball-kampioen C.L.D. en Sithoc.

De wedstrijd van gisteravond in het St Thomascollege tussen de basketballteams C.L.D. en Sithoc bezorgde de vele enthousiaste supporters enkele spannende ogenblikken. Zou deze bal er in gaan? Het werd inderdaad een doelpuntje.

Young Tunney en Diamante Negro tekenen hier hun contract voor een boksmatch, die zaterdagavond 20.30 uur zal plaats vinden in de Monte Carmelo Square Garden. Het gevecht gaat om het middelgewicht kampioenschap van Curaçao. Op de foto v.l.n.r. Promotor Fraites, B. Naar van de Bokscommissie en matchmaker Leon Koeiman. Op deze avond worden nog de navolgende partijen verspeeld: Reginaldo Perez vs. Kid Paco, Galento Jr vs. Battling Nelson en Jimmy Carter vs. Buddy Bear (alle over 6 ronden). De partij om de middelgewicht-titel telt 12 ronden.

4e Telex-schaakwedstrijd

Evenals in de drie voorgaande jaren wordt ook dit jaar weer een schaakwedstrijd via de telexverbinding verspeeld tussen de Shell, Ned. Antillen en de Shell in Den Haag.

Deze wedstrijd zal op Zondag 30 October a.s. worden gehouden, van 's morgens half acht tot 's middags half zes in de Correspondentie-afdeling van het Hoofdkantoor van de C.P.I.M.

Rentevoet Postspaarbank 1.8%

Willemstad. — De jaarlijkse rente aan de inleggers van de Postspaarbank wordt vastgesteld op 1,8 ten honderd van hun inlagen. Deze verhoging gaat in per 1 januari as.

Na het Koninklijk Bezoek

Publiciteit kreeg goede service van overheid en particulieren

a/b. de Ruyter. — Daags vóór het vertrek van de buitenlandse persvertegenwoordigers en andere publiciteitsorganen, radio, televisie en film heeft Minister President E. Jonckheer persoonlijk afscheid van hen genomen. Met een sympathiek woord heeft de heer Jonckheer hen bedankt voor het vele dat zij hebben gedaan en de moeite die zij zich hebben getroost om de Nederlandse Antillen door het Koninklijk Bezoek in de aandacht van de wereldpers te brengen.

De heer Jonckheer werd door alle journalisten hartelijk dank gezegd voor het meer dan gastvrije onthaal, dat de Antilliaanse Regering de persmensen heeft bereid. Waar alle kosten van verblijf en transport binnen het rijksdeel voor rekening zijn gekomen van de Antilliaanse regering en zo vele faciliteiten werden verstrekt, mag een woord van hartelijke waardering zijdens de persvertegenwoordigers niet ontbreken.

De buitenlandse journalisten hebben in de persoon van de premier de gehele landsregering en alle andere landsautoriteiten in hun dank betrokken.

In Philipsburg heeft de heer Jonckheer afscheid genomen van de binnenlandse pers- en radio.

Wij wilden deze dank uitstrekken tot de heer Hermans van de Nederlandse Voorlichtingspost, die als contactman onschatbare steun heeft verleend en daarbij een soepelheid betrachtte die prettig aandeed.

Wij noemen ook de politie contactman Christiaan, die niets te veel was om de zaken gesmeerd te doen verlopen en die daarbij een organisatietalent ten toon spreidde, dat verbazingwekkend te noemen was. Unaniem was men van oordeel, dat de heer Christiaan de goodwill ambassadeur bij uitstek was en de zaken dusdanig wist te regelen, dat pers, radio, televisie en film overal was, waar zij moest zijn.

Ook de fa Morris E. Curiels & Sons NV hoort op het ere gestoelte. Zij stelde immers een kantoor ter beschikking dat als perscentrum kon dienen. En zij zorgde naast gratis koele dronken ook voor schrijfmachines en andere benodigdheden welke het vlot werken van de buitenlandse pers zeer vergemakkelijkt heeft.

Aan allen en degenen die hier niet met name genoemd zijn onze hartelijke dank.

S.P.K.S. wenst Koningin

Willemstad. — De S.P.K.S. heeft Hare Majesteit het navolgende telegram gezonden: „Namens Surinaamse gemeenschap in de Nederlandse Antillen roep het bestuur van de S.P.K.S Uwe Majesteit en Z.K.H. een voorspoedige reis, behouden aankomst en een prettig verblijf in Suriname toe"

Het telegram was ondertekend door de voorzitter van de SPKS, de heer Th. Comvalius.

AVROS uitzendingen voor de Antillen

Willemstad. — De Surinaamse Landsradiodienst deelt mede, dat op Donderdag 27 October as. de dag van aankomst van Hare Majesteit Koningin Juliana in Surinaams rijksgebied speciale uitzendingen plaats vinden, aanvangende van 13.00 uur Nederlands Antilliaanse tijd af en op vrijdag van 08.00 — 11.00 uur.

De uitzendingen zijn te beluisteren op de 20 meter band en wel op 15405 kcs.

Overdracht aan Curaçao

Willemstad. — Het aan de rechtspersoon de Nederlandse Antillen toebehorend onroerend goed, gelegen op het eilandgebied Curaçao, bekend als het Zuid-Oostelijk gedeelte van de plantage Bonam, ter grootte van 110530 vierkante meter, is aan voormeld eilandgebied in eigendom overgedragen.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK pag. 5 en 6.

„Stopperspilsysteem" eist schapen met vijf poten

Waarom Nederl. binnenspelers tegen Belgie faalden

Amateurisme? O, heel eenvoudig. Amateurisme, dat is........... Ja, wat is het eigenlijk? Is er nog wel iemand, die het precies weet? Daar komt een bericht uit Australië. Heel triomfantelijk vertelt dat bericht, dat twee tennisspelers, de twee topspelers wel te verstaan, voorlopig nog amateur blijven. Dat zij hebben bedankt voor de aanbieding van de Amerikaanse promotor Kramer om beroepsspeler te worden en dat zij eerst een paar klinkende titels willen behalen, om daarna een nieuwe aanbieding te overwegen, indien deze althans enige slordige duizenden dollars meer bedraagt dan die van nu. Maar gelukkig, roepen de Australiërs, blijven zij a m a t e u r !

Ma Braun traint weer

En dan komt er een bericht uit Den Haag.

Zoals wij reeds eerder schreven, heeft, volgens de nieuwe bepalingen van de KNVB, een amateurclub recht op een transfersom van 3000 gulden, indien een semi-profclub een lid van die amateurclub overhaalt weg te gaan en indien dan dat lid tegen betaling gaat spelen voor die semi-profclub. Aanvankelijk lag het in de bedoeling al deze gelden in een pot te doen en uit die pot noodlijdende amateurclubs te steunen. Maar daar waren die clubs ernstig op tegen. Zij wilden het geld liever zelf hebben en aldus werd dan ook besloten. De kat komt een graatje toe, niet waar?

Ook het oude HBS, bolwerk van het amateurisme in Den Haag, staat er op die 3000 gulden te ontvangen, indien een van zijn leden naar een semi-profclub verhuist en voor geld gaat voetballen.

Niet zo mooi van dat HBS, zal men wellicht zeggen. Niet zo bijster amateuristisch. Maar daar gaat het nu juist om. Want HBS is weliswaar geenszins van plan zo maar voor niets zijn leden af te staan aan een Voetbal-NV, doch het denkt er niet aan ook maar een cent van dat geld in de eigen clubkas te storten of ten bate van de eigen vereniging aan te wenden. Dat geld gaat voor de volle honderd percent naar een liefdadigheidsvereniging!

Tja, was is nu eigenlijk amateurisme? Is die Rosewall, die Australische tennisspeler, nog amateur? Is HBS, niettegenstaande het elegante gebaar, nog wel echt amateuristisch?

Het is al weer een poosje geleden, dat wij te dezer plaatse pleitten voor de afschaffing; de schrapping van het woord amateurisme en voorstelden in het vervolg alleen maar te spreken van sportmensen, zonder er ons verder in te verdiepen, of zij voor hun sport worden betaald, dan wel door hun sport voordelen genieten, of niet.

Men is in de internationale sportwereld helaas nog altijd niet zo ver gekomen en men moddert maar voort. Mogelijk net zo lang, tot de werkelijke amateurs een protest laten horen en een andere kwalificatie zoeken????

Huldiging

Wij hebben te Amsterdam een amateur gehuldigd. Een sportman, die rijk is geworden door zijn sport, maar die in zijn hart altijd amateur is gebleven, omdat hij houdt van zijn sport en zich alleen liet betalen, móest laten betalen, om te kunnen leven.

Wij bedoelen Gerrit Schulte, de wielrenner. Een kwart eeuw zit hij nu op de fiets en hij regeert nog de Europese winterbanen. Hij laat zich flink betalen, maar hij geeft het geld in een veelvoud terug aan de baandirecties Willem II; Van Kerkum, Feyenoord; Brusselers, P.S.V.; Schouten, Feyenoord en Carlier, Fortuna. doordat hij zich in elke wedstrijd geheel inzet en publiek trekt.

Hij is zeer populair en bij de huldiging heeft men uit de doeken gedaan, wat nu wel de oorzaak is van die populariteit: zijn talent, zijn wilskracht en zijn ridderlijkheid. Niets meer, maar beslist ook niets minder.

Wij willen dat gaarne onderschrijven. Het was de voorzitter van de Wielren Unie, die dat zei. En naast hem stonden alle leden van het hoofdbestuur, die men anders slechts één keer per jaar ziet, bij de algemene vergadering. Die voorzitter zei nog meer. Dat de KNWU Schulte had benoemd tot lid van verdienste en dat de KNWU hem hard nodig heeft voor een speciale taak, die kan beginnen, zodra Schulte definitief van de fiets stapt.

Wat die taak zal zijn, zei de voorzitter niet, maar iedereen in de feestzaal begreep het. De KNWU zoekt al geruime tijd naar een figuur, die geschikt is voor de moeilijke en vaak ondankbare taak van ploegleider. Een figuur, die Pellenaars kan vervangen en die door dat te doen de KNWU heel wat kopzorgen kan besparen.

Wie het ook begreep was Pellenaars zelf. Kalmweg vroeg hij eveneens het

Nederlandse Sportbrief

woord. Hij noemde Schulte zijn vriend en sprak de hoop uit, dat die vriendschap zal blijven voortbestaan, als zij weer collega's zijn geworden gelijk zij het enige jaren geleden nog waren. Maar dan collega's in die andere taak, waarvan de KNWU gewaagde!

Het zal vermoedelijk niet zo heel lang duren of U gaat daar meer van vernemen. Maar of het dan zal zijn in vriendschappelijke zin?????

Laat ons slechts vaststellen, dat er in Nederland voor twee ploegleiders van het kaliber Pellenaars en Schulte geen plaats zal zijn....

Volleybal

De gelegenheid tot sportbeoefening houdt in Nederland de groei van de sport niet bij. In de verste verte zelfs niet. Er is sprake van een schreeuwend

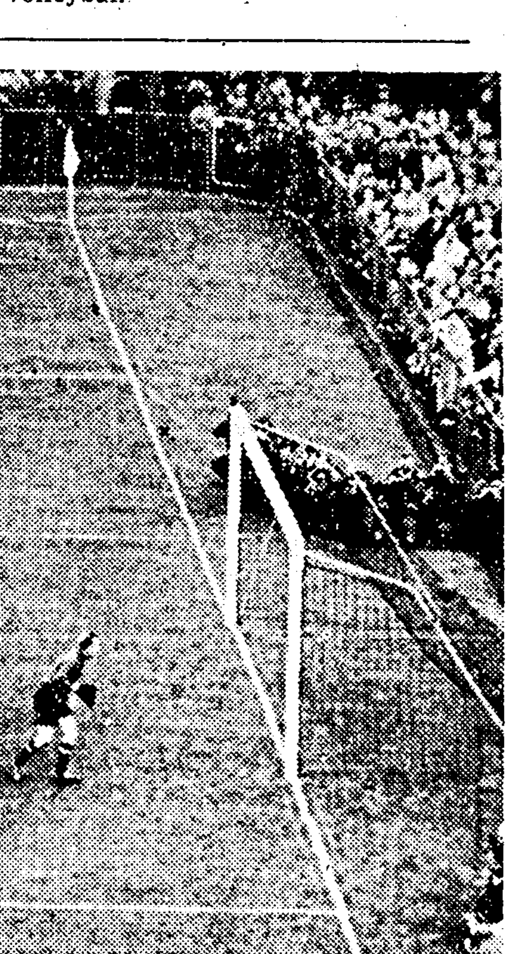
De ster van de wedstrijd, Bram Appel in actie voor het Belgische doel, tijdens de op 16 October j.l. gehouden voetbalwedstrijd Nederland — België.

tekort aan zalen. Maar ter plaatse waar men die schreeuw zou moeten verstaan is men blijkbaar doof.

Het heeft maar weinig gescheeld of er zou in de zo juist begonnen winter geen basketbal zijn geweest te Amsterdam. Apollohal en RAI-gebouw zijn zozeer in trek voor alle mogelijke evenementen, dat zij gemakkelijk tegen forse prijzen kunnen worden verhuurd. En waarom zouden zij dan basketbal en volleybal tegemoet komen, die weinig kunnen betalen?

Er is, gelukkig, toch nog een accoord bereikt. Maar basketbal komt desondanks steeds meer in de verdrukking. Zo zelfs, dat reeds een niet onaanzienlijk aantal leden heeft bedankt. En daar volleybal, met minder leden, blijkbaar meer kansen tot spelen biedt, valt er een groei van het aantal leden waar te nemen. Basketbalspelers dus vermoedelijk, die overgaan naar volleybal.

De gelijkmaker (1—1) in de wedstrijd Nederland — België, die op 16 October jl. is gespeeld werd in de negende minuut gemaakt door Bram Appel.

Een merkwaardig verschijnsel, dat waard is nauwkeurig te worden gadegeslagen.

Melbourne

Die kwestie met Ma Braun is bijgelegd. De voorzitter van de Zwembond heeft haar in het gelijk gesteld en met frisse moed is zij — bijna 74 jaren oud — aan het werk gegaan met de training voor Melbourne. Maar zij vindt het geen werk, dat haar meisjes in vier dagen per week om zes uur moeten opstaan en om zeven uur van huis moeten. In de winter is dat voor die meisjes bijna niet te doen, zegt Ma Braun......

Trainen voor Melbourne gaan ook enkele athleten. Niet meer dan zes, terwijl het eigenlijk al vrijwel vaststaat, dat alleen Puck Brouwer en Janus van der Zande een kans (je) hebben op uitzending naar Melbourne. Enfin, wie niet waagt, die niet wint. Er zijn speciaal in de Athletiek Unie vele officials, die graag meegaan naar Australie, als u begrijpt, wat wij bedoelen......

Holland-België

Een allegaartje dus ditmaal. En daarbij kan voetbal natuurlijk niet ontbreken. Wij hebben Holland-België alweer achter de rug en U behoeft er geen spijt van te hebben, dat U er niet bij was. Veel verder dan een paar jaren geleden is het Nederlands Elftal nog niet gekomen. Dat kan ook moeilijk. De achterstand was en is te groot om snel te kunnen worden ingehaald. Wij moeten wachten op een nieuwe generatie, die zich inmiddels hoopvol heeft aangediend in de figuur van Bosselaar.

Deze Holland-Belgie was echter om een andere reden toch wel leerzaam, want de wedstijd paste op een bepaalde manier toch wel in een overtuiging, die wij al vele jaren met ons meedragen en die elk seizoen sterker wordt. Als U zulks nog nooit heeft gedaan, kunnen wij U aanraden er nu eens mee te beginnen. Namelijk met het verzamelen van opstellingen van nationale elftallen. En het geeft niet, van welke landen die opstellingen zijn, met uitzondering alleen van Hongarije en Rusland.

Als U dat doet, zal het niet lang duren of er valt U iets op, namelijk dit, dat er telkens andere aanvalslinies worden gekozen met in het bijzonder telkens andere binnen- en midvoor spelers. En eenmaal zo ver gekomen vraagt U zich wellicht af, of daarvoor niet een bijzondere reden kan zijn.

Wij menen, dat die reden er inderdaad is. Wij menen, of nee, wij zijn ervan overtuigd, dat men in de voetbalwereld, in de bond van vrijwel elk land zoekt naar het schaap met vijf poten en er zich aan ergert, dat men het niet kan vinden. Men zoekt voor de nationale ploegen — en ook voor de clubs — binnenspelers, die samen ten minste net zoveel werk verzetten in een wedstrijd als de vorige acht veldspelers tezamen. Dat eist namelijk het befaamde stopperspilsysteem. Natuurlijk falen die binnenspelers en natuurlijk falen daardoor ook de midvoorspelers. Maar men blijft zoeken en hopen, dat men een Puskas vindt. En inmiddels verliest het voetbalspel steeds meer van zijn bekoring en aantrekkingskracht. Net zo lang tot er iemand met veel gezag het verlossende woord spreekt en met wat nieuws komt, dat de arbeid van een elftal eerlijker over alle spelers verdeelt.

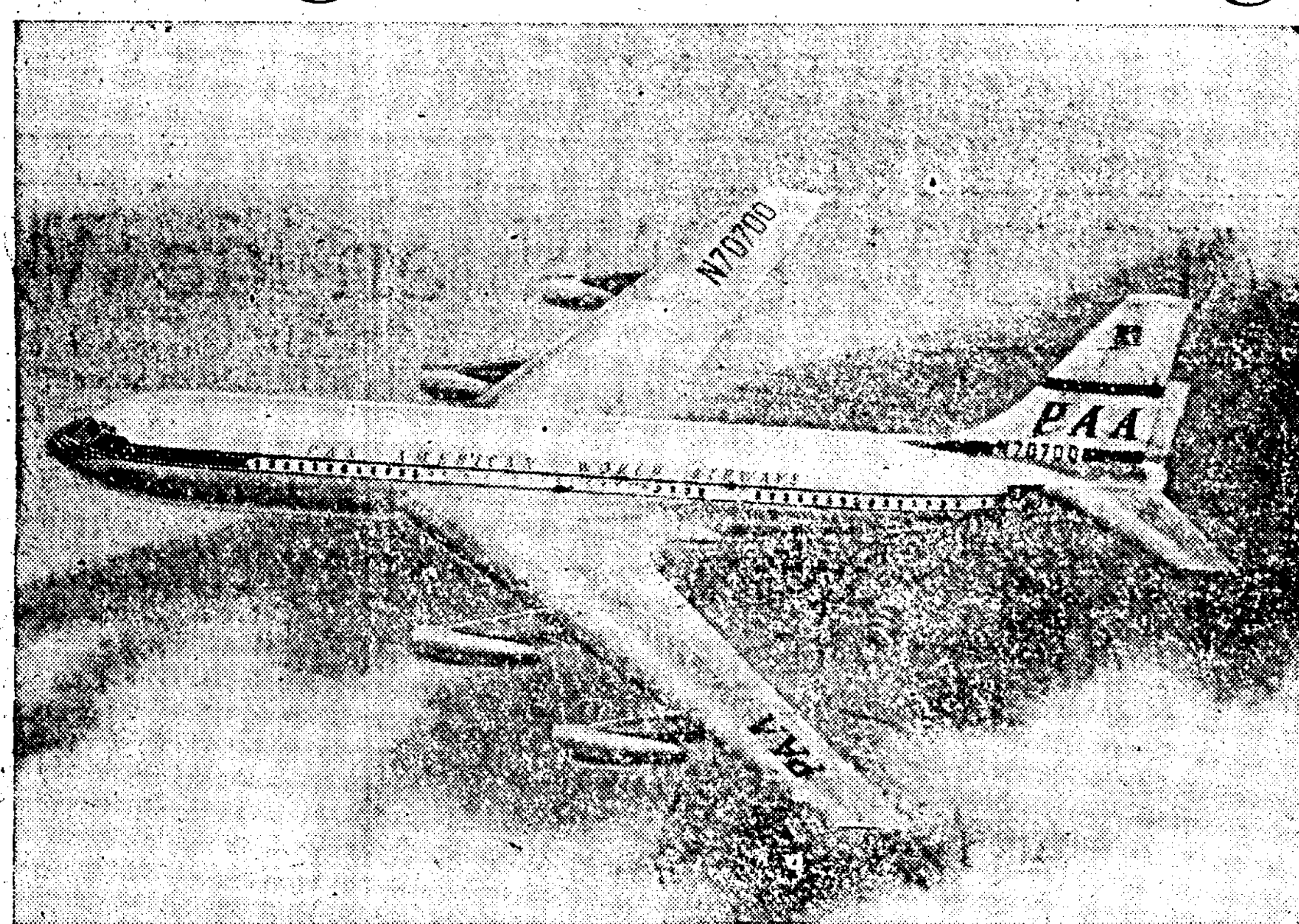
Hoe lang nog?

B. M. Schilperoort

Voorlopig Nederl. Elftal

Amsterdam. — Voor de wedstrijd tegen de Duitse club, Schalke, Woensdagmiddag, 26 October in Amsterdam te spelen, is voorlopig het Nederlands elftal als volgt samengesteld: Doel, De Munck, Fortuna; achter, Wiersma, PSV; en Kuys, NAC; midden ,Schaap, Gooi, aanvoerder; van der Hart, Fortuna; en Klaassens, VVV. Voor, Bosselaar, Feyenoord; De Bruyckere, Willem II; Appel, Fortuna; Brooymans, Willem II; en Clavan, Scheveningen Hollandsport. Dit is dus het zelfde elftal dat op Zondag, 16 October, tegen België speelde. Reserves zijn: Feyt, Willem II; Van Kerkum, Feyenoord; Brusselers, P.S.V.; Schouten, Feyenoord en Carlier, Fortuna.

P.A.A. gaat met Jets vliegen

Willemstad. — De Pan American Airways heeft besloten om binnen enkele jaren over te schakelen op jetvliegtuigen voor passagiersvervoer. Reeds werd een contract getekend voor de levering van 45 commerciële jetvliegtuigen voor een bedrag van $ 269.000.000.

De P.A.A. zal in 1958 20 Boeing 707 transportvliegtuigen afgeleverd krijgen terwijl het daaropvolgend jaar 25 Douglas DC-8 jets in het P.A.A.-vliegnet worden opgenomen.

Op bovenstaande foto zien wij de Boeing 707 afgebeeld. Deze machine zal een kruissnelheid bereiken van 575 mijl per uur en biedt ruimte aan 104 passagiers.

De volledige uitslagen van de wereldkampioenschappen gewichtheffen

Wij laten hieronder de volledige uitslagen van de Wereldkampioenschappen Gewichtheffen te Muenchen volgen:

Lichtgewicht

Naam:	Land.	Totaal
1. Kostylev Nikolai	Rusland	382.5 Kg.
2. Gouda Said	Egypte	365
3. Tun Moung Nil	Burma	355
4. Kim Chang He	Korea	345
5. De Genova Luciano	Italië	342.5
6. Taucher Josef	Oostenrijk	342.5
7. Abadjiev Ivan	Bulgarije	342.5
8. Czepulskowski Jan	Polen	337.5
9. Junkes Oswald	Duitsland	337.5
10. Belza Robert	Checoslowakije	332.5
11. Bergelin Bertil	Zweden	330
12. Cornet Ambrose	**Curaçao**	327.5
13. Gustafsson Ingemar	Zweden	325
14. Kolb Willi	Duitsland	325
15. Brockel Hans	Oostenrijk	317.5
16. Helfgott Benjamin	Engeland	317.5
17. Alstrup Carl	Denemarken	312.5
18. Modo Gilbert	België	272.5
19. Namvar Ali	Iran	200
20. A. Ayalia Fereira	Brazilië	190

Middengewicht

Naam:	Land.	Totaal
1. George Pete	V.S.	405 Kg
2. Bodanowski Fedor	Rusland	405
3. Franzen Ingemar	Zweden	372.5
4. Beck Krysztof	Polen	372.5
5. Kim Sung Jip	Korea	367.5
6. Bochenek Jan	Polen	365
7. Firmin Goerges	Frankrijk	362.5
8. Konstantinov Vassil	Bulgarije	360
9. Leuthe Toni	Duitsland	352.5
10. Hassan Ferdows A.	Iran	352.5
11. Pignatti Ermanno	Italië	350
12. Betrian Jose	**Curaçao**	340
13. Soleilhac A.	Frankrijk	337.5
14. Hozman Tine	Yugoslavië	322.5
15. Freoburghaus Cg.	Zwitserland	312.5

Zwaargewicht

Naam:	Land.	Totaal
1. Anderson Paul	V.S.	512.5 Kg.
2. Bradford James	V.S.	475
3. Makinen Eino	Finland	422,5
4. Aaldering Theo	Duitsland	420
5. Adriana Eduardo	**Curaçao**	417.5
6. Holbl Franz	Oostenrijk	417.5
7. Spitsbart Wladimir	Checoslowakije	410
8. Pigaiani Alberto	Italië	410
9. Wallgren Gote	Zweden	385
10. Eugster Frits	Zwitserland	362.5

Bijzonderheden: Adriana heeft reeds eerder een totaal gemaakt van 425 Kg. Indien hij dit gedaan zou hebben te Munchen, zou hij een derde plaats gekregen hebben, hetgeen betekent dat **Curaçao als land nummer 5** zou zijn geworden van de wereld. Cornett kwam niet tot zijn normale prestaties, daar hij in dit geval zeker als nummer vier zou zijn geëindigd. Betrian verbeterde zijn record. Zowel de vijfde als de twaalfde plaats zijn zeer mooie resultaten, daar dit betekent het rangsnummer der wereldgewichtheffen. Wij vragen ons af, of er, behalve op het gebied van voetbal op Curaçao ook andere sporten zijn, waarvan de athleten Nr. 5 of 12 kunnen uitkomen op de wereldranglijst. Van de 27 deelnemende landen waren allemaal groter dan Curaçao en ook het inwonersaantal was veel groter. De trainers van Rusland, Burma en Egypte verklaarden dat de drie lifters van Curaçao, allen kwaliteiten bezaten voor wereldkampioen, en dat zij over enkele jaren met een goede training tussen de eersten zouden behoren. Rusland beweerde dat Adriana onder leiding van hun trainer na 1½ jaar zeker beter zou zijn dan Anderson!! Zou het niet verantwoord zijn een Amerikaanse trainer te doen overkomen?

Hier een opname van de voetbalwedstrijd Nederland — België, welke op 16 October j.l. voor de 8ste maal werd gespeeld. In een duel tussen de voetballers zien wij hier De Bruyckere (8) en Caré (5) tussen de Belgische keeper.

SPORT BERICHTEN

Rijssel. — Tijdens internationale gewichthefwedstrijden te Rijssel evenaarde de Rus Stogov het wereldrecord tweehandig trekken in het bantamgewicht, dat sinds 12 October jl. met 102,5 kilo op naam staat van de Amerikaan Charles Viney.

Syracuse. — De Grote Prijs van Syracuse (automobilisme) is gewonnen door de Brit Brooks met Connaught. Hij legde 440 km af in 2 uur 24 min. 55 seconden. De Italiaan Musso werd tweede met Maserati met een halve ronde achterstand en de Italiaan Villoresi eindigde met Maserati op de derde plaats met twee ronden achterstand.

Parijs. — Het congres van de F.I.M. (motorsport) heeft te Parijs de Nederlander Piet Nortier met algemene stemmen herkozen tot lid van de internationale sportcommissie. Hij was de enige, die eenstemmigheid verwierf. Daarna herkoos de sportcommissie Nortier bij acclamatie als haar voorzitter. Tot lid van de internationale tour-commisie van de F.I.M. is ir H. van den Berg uit Zwolle gekozen.

Boedapest. — Ruim 35.000 toeschouwers waren in het N.E.P.-stadion te Boedapest aanwezig, toen de 25-jarige Hongaar Sandor Iharos het wereldrecord verbeterde op de 5.000 meter in de tijd van 13 min. 40,6 seconden. Het officiele record stond op naam van de Rus Kutz met 13 min. 51,2 seconden sedert October verleden jaar. Doch dit jaar liep Iharos te Belgrado reeds 13 min. 50,8 sec. op 10 September, waarna Kutz te Belgrado 13 min. 48,6 sec. liep. Deze twee laatste prestaties zijn echter nog niet als wereldrecord erkend.

Tijdens de recordrace van Iharos werd eveneens de tijd van de 3 mijl officieel opgenomen. Met 13 min. 14,2 sec. bleef Iharos ruim beneden de recordtijd van Chataway (13 min. 23,2 sec.). Het record van Chataway is nog niet officieel erkend, zodat de oude tijd op de 3 mijl staat op naam van Kutz met 13 min. 26,4 seconden.

Zuerich. — De uitslagen van de Zwitserse voetbalcompetitie luiden: Bellinzona — Basel 2-0; Grasshoppers — Grenchen 6-0; Lausanne — Chiasso 4-1; Lugano — Servette 3-0; Schaffhausen — Fribourg 3-0; Urania — Zuerich 1-0; Young Boys — Chaudefonds 1-3.

Uitslagen Oostenrijkse voetbalcompetitie: Stadlau — G.A.K. 2-2; Vienna — Graz 9-2; Austria — Salzburg Simmering 2-0; Kapfenberg — Sportklub 1-1; Sturm — Wacker 0-1; Austria Wien — Rapid 1-3; F. C. Wien — Admira 0-3.

Zuerich. — De Zwitserse amateurvoetbalbond heeft het transfer toegestaan van Rober von Lanthen naar de Italiaanse eerste klasser Interzoniale. Naar verluidt heeft Von lanthen, die uitkomt voor Grasshoppers en die midvoor speelt in het Zwitsers elftal, een aanbieding gekregen van 250.000 Zwitserse francs (ongeveer NAf 157.500)

Amsterdam. — Bij de linksbinnen van het voorlopig Nederlands elftal Brooymans heeft zich bloedvergiftiging geopenbaard. Hij zal daardoor niet kunnen meespeelen in de wedstrijd tegen Schalke. Carlier van Fortuna zal op de linksbuitenplaats meespelen. Clavan verhuist naar de linksbinnenplaats.

De bevolkingstoename in de Ver. Staten

Washington. — Volgens het Amerikaanse kantoor voor de volkstelling is het aantal inwoners van de Verenigde Staten tussen 1950 en 1954 toegenomen met 7% tot 162.409.000, In Alaska is deze bevolkingsaanwas in genoemde vier jaren met 62% geschied.

Mens of Wolf?

door A. Rutgers van der Loeff-Basenau

30)

De meesten zochten tegelijk iets anders, vruchten om zich mee te voeden, de laatste geurige bosaardbeitjes en de eerste zoete frambozen.

Erlof en zijn moeder waren ver van de anderen afgedwaald. Ze kenden aan hun kant van het dorp veel kleine paden en goede plekken. Samen liepen en zochten ze uren lang, tot de grote zak op de rug van zijn moeder tegen het vallen van de avond werkelijk bijna vol was en tamelijk zwaar begon te worden. Erlof droeg een mandje half vol wilde frambozen, de rest van wat ze hadden gevonden hadden ze allemaal al opgegeten. Ze hadden niets anders gehad de hele dag. Aan de rand van het bos, niet zo ver van de grote weg, de kant van huis op, viel het zonlicht laag op de bruine stammen van de dennen. De stammen gloeiden rossig, hoe hoger hoe lichter, en er onder stonden hele bossen wilgeroosjes roodpaars te bloeien. Daarvoor was een golvend terrein vol roodachtige graspluimen en in bloem geschoten zuring. Het was alsof heel de bosrand en het omzoomde veld in brand stonden, zo vol gloed en laat zonlicht was alles. De vogels kwetterden hun laatste lied, hier en daar in de verte klonk het roepen van een vrouw of van een kinderstem.

„Moeder, gaan we hier even zitten?" vroeg Erlof. „En de rest van de frambozen opeten? Morgen zoek ik weer nieuwe."

Ze zaten samen in het hoge gras, ze waren beiden doodop. Erlof had last van zijn blote voeten, hij was er nog niet aan gewend. Elke avond keek hij of hij al meer eelt had gekregen. „Ik heb nog nooit iets gezien dat zó langzaam groeit als eelt," zei hij na elke inspectie verontwaardigd. „Mijn haren en mijn nagels groeien, maar mijn eelt niet."

Nu was hij echter te moe om te kijken. Zijn hand speelde een beetje met een paar grasjes en hij staarde afwezig naar een paar kleine torren, die halm op, halm af klommen.

Zijn moeder lag achterover met de handen onder het hoofd, de ogen dicht, zij neuriede iets dat hij niet kende en dat hem droeviger stemde dan hij wilde zijn.

„Wat is dat, moeder?"

„Een lied dat je vader en ik wel eens zongen, toen we nog niet wisten wat eenzaamheid was," antwoordde zij langzaam.

Hij antwoordde niet. Alle dingen waarnaar je verlangde en die je nooit kreeg — daar sprak je niet over. Brieven bijvoorbeeld. Hij sprong op. „Moeder, ik zie daar aan de rand verderop, dicht bij de weg, een massa wilde frambozenstruiken, ik ga kijken of daar nog iets aan zit. Maar het zal wel niet." Hij holde de weg, zo goed en zo kwaad als hij kon op zijn pijnlijke voeten. Het deed veel meer pijn als je even had gezeten.

Het was een heel bos van frambozenstruiken, wild en welig met veel blad en weinig kleine vruchtjes; het was voor de jongen een klein oerwoud waar hij zich in begaf. Het stonk er benauwd, een lucht die hij niet kende. De struiken reikten hier en daar tot boven zijn hoofd en hij kon niet zien waar hij zijn voeten zette. Hij plukte wat hij vond. Hij was al voor meer dan de helft door het frambozenbos heen, toen zijn blote voet opeens tegen iets vreemds stootte. Hij wist niet wat het was, kon het ook niet dadelijk zien, maar hij rilde en trok zich terug. Toch was hij nieuwsgierig, hij bukte zich en boog de takken opzij. Daar lag een man in donkere kleren, hij moest er lang hebben gelegen. Hij lag voorover en zijn benen lagen vreemd onder hem, een arm was boven zijn hoofd gebogen, het was een arm met een gele band waarop de Davidster was aangebracht.

Erlof keek, hij kon zich niet bewegen, hij kon niet eens gillen om moeder. Hij keek maar. Die man moest al lang dood zijn, wie weet lag hij hier al maanden of weken. Alle spieren in het lichaam van de jongen waren gespannen, hij kon ze niet loskrijgen, hij kon ook zijn blik niet afwenden, hoe graag hij ook wilde. Alles was van een doodse stilte, geen blad bewoog, geen tak kraakte, het was alsof alles in het vervolg net zo, precies zo, zou blijven. Hij probeerde een geluid uit te brengen om zichzelf te verlossen, maar het lukte niet, zijn keelspieren weigerden. Hij voelde alleen een kramp.

Toen vlogen na elkaar opeens twee vogels op uit een kleine lichte berk die aan de kant van de weg stond, aan de andere zijde van de brede strook frambozenstruiken. Ze vlogen vlak over hem, zwenkten en vlogen terug naar hun boom.

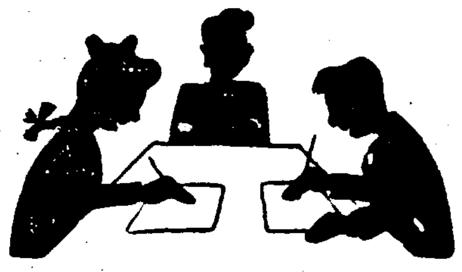
En plotseling stortte de jongen zich hals over kop door het hoge struikgewas naar die berk, naar de weg, naar de levende vogels die daar waren. Hij vocht met armen en benen om er zo snel mogelijk te komen, de lange frambozenstruikstengels zwiepten in zijn gezicht en een paar keer struikelde hij bijna. Maar hij kwam met een razende vaart vooruit, en met zo veel gekraak en geruis van takken en blaren dat de twee kleine vogels al lang weer waren opgevlogen.

Hijgend en trillend over al zijn leden kwam hij tenslotte uit de frambozenstruiken, hij strompelde nog verder door het hoge gras totdat hij de weg bereikte. Daar leek het veilig. Als nu moeder maar kwam. Hij moest haar roepen, maar om de een of andere reden kon hij niet. Hij was bang te zullen merken dat hij weer geen geluid kon uitbrengen. Moeder moest ook niet door die struiken heen, zij moest omlopen, om de frambozen heen. Hij liep door, hij kon niet blijven staan, het was alsof iets hem achtervolgde. Daar, bij die hoge berm, achter die greppel die voor de afwatering van het bos was gegraven, hielden de frambozenstruiken op, daar was de grens tussen het open veld met de rossige graspluimen en het nu donkere bos waar alleen de jonge bosbessenstruiken groen oplichtten. Hij begon weer te hollen.

Daar begon een vogel te fluiten, even maar, een paar zachte trillers en toen was het uit. Het was ook al te laat voor vogels. Opeens voelde de jongen hoe er tranen in zijn ogen kwamen; de kramp in zijn keel nam af en hij begon te huilen, de tranen waren warm op zijn gezicht en hij besefte toen pas hoe koud hij was. Hij bleef doorlopen. Hij wilde nu zelf om de frambozenstruiken heen en zo naar moeder terug.

Nog nooit had hij zich zo verlaten gevoeld. Toch was moeder op nog geen tweehonderd meter afstand en dadelijk zou hij bij haar zijn. Hij sprong in de greppel, klauterde tegen de berm op en belandde aan de andere kant is de bosbessenstruiken. Nu het bos laten liggen en dwars door het open veld. Naar de frambozenstruiken links keek hij niet, het bos voelde hij als een donkere dreiging achter en opzij. Hij begon weer harder te lopen, zijn voeten voelde hij niet, maar het gras was hoog en er lagen scherpe stenen. Hij viel bijna.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE EUGD

WILDE BEN en de Walvis vaart

Ja, ja, de tijd gaat snel. Ik ben nu 24 jaar, dus.... even rekenen.... ja, hij was een jaar ouder dan ik, toen we samen op school waren. Ben moet nu 25 zijn.

En wat een kerel was dat, die Ben! Wilde Ben noemden wij hem en hij was de ongekroonde koning van onze bende, de onbestreden aanvoerder van onze troep.

We hebben het de grote mensen wel eens lastig gemaakt, al moet ik er dadelijk bij zeggen, dat we nooit gemene streken hebben uitgehaald. We waren allemaal eerlijke, flinke jongens van stavast, maar al zouden wij een minder fraaie streek bedacht hebben.... dat zou Wilde Ben nooit goedgevonden hebben.

Hij was toen een kerel, die altijd recht door zee ging, een vent met merg in zijn knoken, die iedereen recht in de ogen durfde kijken, een knaap, die liever z'n tong zou hebben afgebeten dan dat hij een leugen zou hebben verteld.

Maar lastig waren we wel.... al lag het soms een beetje aan de volwassenen. Neem bijvoorbeeld dat geval met mijnheer Bruinsma. Die oude heer, een postdirecteur met pensioen, woonde in het villaatje, aan de buitenkant van ons stadje.

Hij had een prachtige tuin, een grote moestuin en een enorme boomgaard. We zijn wel eens aan het tellen geweest: minstens vijftig perebomen had hij en bij de honderd appelbomen.

Elk najaar haalde hij manden en manden vol fruit van zijn bomen en wat hij er mee deed, hebben wij nooit geweten, maar wat ons zo stak, dat was het feit, dat mijnheer Bruinsma in het najaar als zijn appels en peren rijp begonnen te worden, van de prille ochtend tot laat in de avond met een dikke stok in zijn serre zat, van waaruit hij een prachtige kijk had op zijn boomgaard.

En het is Wilde Ben geweest, die op een vrije middag .... langs zijn neus weg tot ons zei.

„En nu ga ik een appel halen bij Bruinsma."

Het was Ben niet om die appel te doen, die had hij thuis ook wel gekregen. Het ging hem er om die mijnheer Bruinsma te tonen, dat er iemand was, die lak had aan zijn bozen ogen en zijn dikke stok. Zó was Wilde Ben! Als iedereen zeide, dat dit of dat absoluut onmogelijk was, dan zei Ben kalmpjes, dat het wèl kon, en dan deed hij het ook.

En zo trokken we dus naar de villa van mijnheer Bruinsma en onze harten klopten en we leefden in de grootste spanning, maar Ben liep er zo kalm bij, alsof hij even een brief naar de bus ging brengen. Nu stonden we voor het huis.... daar zagen we de boomgaard en daar was de serre. En in de serre zat mijnheer Bruinsma met boze ogen en een dikke stok, en hij keek ons wantrouwig en minachtend aan.

En toen.... toen liep Wilde Ben helemaal alleen en kalmpjes die tuin binnen en mijnheer Bruinsma was zo verbijsterd, dat hij even bleef zitten. Ben was al bij een van de appelbomen, hij pakte de onderste tak en hij begon naar boven te klimmen.

Mijnheer Bruinsma rende naar buiten.... hij zwaaide met zijn stok en hij riep hijgend: „Hé! Hé daar! Kwajongen! Drommelse rakker! Wil je wel eens gauw uit mijn boom komen?"

Maar Wilde Ben zat al vier meter boven de grond, hij plukte kalm een appel en beet er in; toen schudde hij eens flink aan de boom en vier appels vielen naar beneden, een er van kwam op de hoed van mijnheer Bruinsma terecht. En toen zagen we het gebeuren: Wilde Ben deed een sprong als een reuzenaap.... hij greep de takken van de appelboom, die er naast stond.... hij liet zich vliegensvlug naar beneden glijden en hij kwam op een drafje naar ons toelopen. Intussen beet hij in die appel en met volle mond riep hij:

„open, jongens! Daar komt ie aan!"

Tja, wat moet je daar nu van zeggen? Zoiets zouden we geen van allen gedurfd hebben, net zo min als die geschiedenis met het paard van boer Duifjes.

Dat paard was vals, het had al twee mensen gebeten en de derde had een venijnige trap gehad. Toen Wilde Ben er van hoorde, zei hij:

„Dat paard krijg ik wel mak."

Dat hij goed kon paardrijden, wisten we wel, want z'n vader had ook een paard en dikwijls zat Wilde Ben er op, zonder zadel.

Maar zoals hij dat paard bij de hals greep, zodat het dier niet bijten kon; zoals hij zich als een slang op de rug van dat paard kronkelde.... jonge, daar stonden wij bij te beven. Twee en een half uur heeft hij dat paard laten lopen.... niet op een drafje.... nee, rennen over de weide van boer Duifjes en toen was dat paard zo mak als een lam en het heeft nooit meer getrapt of gebeten.

En zoals Wilde Ben op het puntje van de toren geklommen is, toen de leidekkers tussen de middag naar huis waren gegaan om te schaften.... dat zou ook al geen van ons gedurfd hebben. Al hadden ze dan ook de ladders laten staan.

En dan dat geval met die ruit. Iemand had ergens een ruit ingekogeld en de veldwachter, die in een boze bui was, greep een jongen, die er niets mee te maken had, en die nam hij mee. Toen is Wilde Ben naar hem toegegaan en hij heeft gezegd (dat hebben we allemaal gehoord):

„Veldwachter.... je denkt dat je een flinke kerel bent, maar je hebt de verkeerde gegrepen en dat weet je heel goed. Dat doe je alleen maar, omdat je de ware schuldige niet pakken kunt. Veldwachter.... laat die jongen los, of ik loop naar de burgemeester. Als je geen veldwachter was, dan zou ik graag een robbertje met je vechten...."

En eh.... dat heeft wel even wat voeten in de aarde gehad, maar die jongen werd tien minuten later losgelaten.

En zoals.... maar wat zal ik nog meer vertellen? Je weet nu wel wat voor een kerel onze Wilde Ben was. Een kerel met een gouden hart en voor niemand bang.

Hij had al dikwijls gezegd, dat hij varen wilde en liefst op een walvisvaarder. En als z'n ouders dat niet goed zouden vinden, dan wilde hij weglopen en in afrika gaan jagen op groot wild. Maar niet om de dieren te doden, o nee! Hij wilde ze levend meebrengen!

We geloofden dat, we wisten het zeker, Wilde Ben zou een avonturier worden, we zouden later over hem lezen in alle kranten.

Toen kwam de tijd, dat mijn ouders en ik ons stadje verlieten en we verhuisden naar Amsterdam, waar ik op de middelbare school terechtkwam.

Nu ben ik een doodgewone verkeersvlieger en gisteren kwam ik in Egmond aan Zee en wie.... **wie** zag ik daar lopen?

Ik stormde op hem af.... ik greep de hand van Wilde Ben en ik stond te pompen, alsof ik tien emmers water moest hebben. Hij lachte maar en de begroeting na al die jaren, was erg hartelijk. En wat zag die Wilde Ben er uit! Diep-bruin verbrand, z'n witte overhemd open op de brede borst, z'n bruine haar in wilde krullen rond z'n voorhoofd, z'n mond nog altijd even eerlijk, stralend-blij met z'n prachtige witte tanden.

En meteen vroeg hij of ik met hem mee ging, naar huis, om thee te drinken.

„Wat doe je nou?" vroeg hij. Ik vertelde van de vliegerij en toen stonden we stil en Ben wees: „Hier woon ik!"

Ik zag een winkel, een etalage met modepoppen, platen van maldeftige heren, stoffen, kamgarens, wolle stoffen, tweeds, regenjassen, paletots....

Woon je hier.... op kamers?" vroeg ik bedeesd.

„Nee", zei Ben. „Bij nader inzien heb ik bedacht, dat er met walvissen en wilde dieren niet zo veel te verdienen zou zijn. Ik heb het best. Ik.... ik ben kleermaker geworden, zie je."

A.H.

Brief van Tante Corry

En hoe vonden jullie het voorbije feest, toen de lieve Koningin Juliana in ons midden was met Prins Bernhard? Verschillenden van jullie hebben Tante Corry al het een en ander geschreven, maar de eigenlijke brieven over het hele feest verwacht ik pas de komende dagen van jullie.

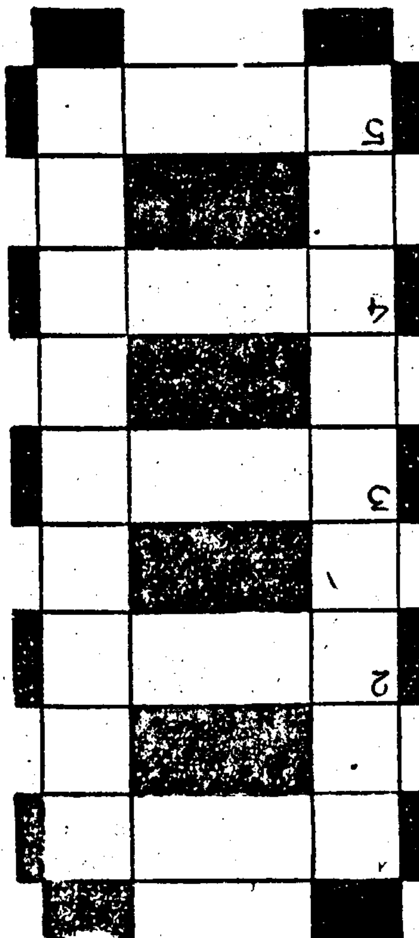
Deze keer waren er brieven van twee nieuwelingen, nl. Edward Profeet en Isidora Morar, die van harte welkom zijn in de kring der neefjes en nichtjes. Maar ook schreven: Ivonne Chin Sue, Anna Elenburg, Marlene Deira, Jacques Hernandez, Renate Benschop, Roosje Schmeits, Maajo Schmeits en Helga Burnet. Leuke brieven schreven jullie, hoor. Hartelijk dank!

Wie deze keer 100 punten behaalde? Het is: Iris Dovale, die een boek won. En Marlene Deira lootte ook een boek onder de goede oplossers. De oplossingen van Sigrid, Ingrid en Ethel Sprock kwamen te laat binnen. Volgende keer op tijd zijn, jongens. De oplossing luidde: „De kroon op het werk zetten".

En hier is alweer een nieuwe puzzle. Doen jullie allemaal mee? Denk er aan, dat je briefje binnen moet zijn vóór zaterdag 5 november.

Ontvang de hartelijke groeten van **Tante Corry**

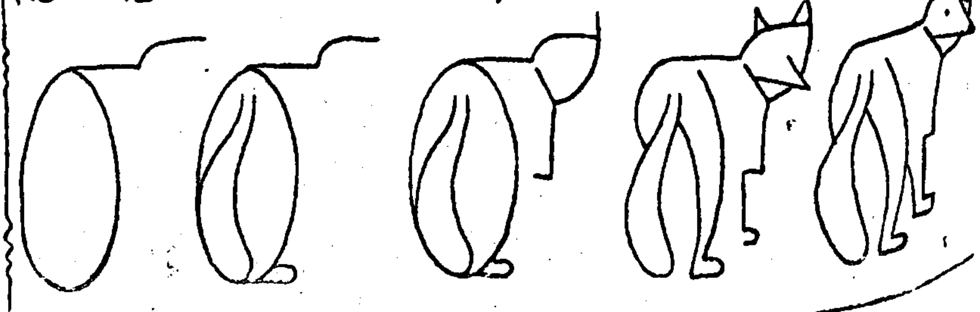
LADDERRAADSEL

Op elke sport van de ladder komt een woord te staan, dat uit drie letters bestaat (in elk hokje een letter).

1. Liefkozing, die je aan een poes geeft.
2. Het jong van een schaap.
3. Zegt de koe.
4. Een harde schreeuw.
5. Verbindt het hoofd met de rug.

Zo, heb je die woorden ingevuld? Dan gaan we verder. Er komt nu namelijk op de stijlen van de ladder een gezegde te lezen van boven naar beneden. Maar.... er ontbreken letters! Toch wed ik, dat je dat gezegde makkelijk vindt. Voor alle zekerheid vertel ik je nog even, dat bij de letters die ontbreken, de medeklinkers l en s zijn en dat in dat gezegde nog de volgende klinkers voorkomen: e, e, i, i, o en ij.

Marlene Deira	1	BOEK
Iris Dovale	1	BOEK
Lucia Vonsee	90	punten
Hilliante Vonsee	90	”
Peter Sprockel	90	”
Ennv Wever	90	”
Ingrid Sprock	90	”
Ilse Dovale	95	”
Lucia Vonsee	90	”
Gerda Sprock	90	”
Ingrid Haseth	90	”
Helga Burnet	90	”
George Curiel	80	”
Paulientje Vissers	80	”
Ilka Curiel	80	”
Lucille Curiel	80	”
Claudina Becker	80	”
Edmund Perry	75	”
Dulcella Haseth	70	”
Nita Tyroll	70	”
Dolly Tyroll	70	”
Harold Noorden	70	”
Francine Moron	70	”
Aida v. Dongen	70	”
Henry de Cuba	70	”
Denise Ho	70	”
Percy Ho	70	”
Anna Elenburg	70	”
Vivienne Pieters	70	”
Eric de Haas	70	”
Donald Davelaar	70	”
Joyce Perry	60	”
Lino Virginia	60	”
Jetti Jans	60	”
Marian Gijsbertha	60	”
Diane de Jong	60	”
Mauritza Fontilus	60	”
Ernie Isselt	60	”
Henry Martinez	60	”
Oscar Ugueto	65	”
Georgette Labad	60	”
Albert Eendracht	60	”
Agnita Eendracht	60	”
Rudy Sprock	60	”
Roosje Schmeits	60	”
Marjo Schmeits	60	”
R. Snik	55	”
Trudeke Stam	50	”
Iwan Vonsee	50	”
Theo Vonsee	50	”
Henry Elisabeth	50	”
Richard Lopez Penha	50	”
Emerita Gerard	50	”
Mildred Campagnard	50	”
Grace Jonkhout	50	”

G. Curiel (v. Swietenstr.)	50	”
Rosemary Sprockel	50	”
Vera Caster	50	”
Eric Beeldsnijder	50	”
Mirtha Casseres	50	”
Oswin Casseres	50	”
Maria Louisa Becker	50	”
Florence Beeldsnijder	50	”
Ivy Ignacio	50	”
Anitra Palm	50	”
Carlos Kranwinkel	50	”
Mary Ann Hollander	50	”
Ingrid Hollander	50	”
Gladys Rodriguez	50	”
Irene Haseth	50	”
Mildred King	50	”
Edward Young	40	”
Edith de Jong	40	”
Ruben Wever	40	”
Elio Borgschot	40	”
Raquel Ramos	40	”
Wanda de Freitas	40	”
Shirley Cratz	40	”
Jenny Fraai	40	”
Ingrid Pluim	40	”
Ronald Pluim	40	”
Georgetina Pluim	40	”
Cleon Gout	40	”
Majorie Elisabeth	40	”
Carla Becker	40	”
Hella Chundro	40	”
Elma van Sauers	40	”
Albert Davelaar	40	”
Jean Louis van Opstal	40	”
Jan v. Roosmalen	40	”
Renate Benschop	40	”
Marilu Capriles	35	”
G. de Los Santos	35	”
Louise Sanchez	30	”
Eldrid Fontilus	30	”
Roy de Vries	30	”
Richard Knel	30	”
Petra de Cuba	30	”
Daniel Wever	30	”
Jossie Wever	30	”
Oscar Day	30	”
Kiki Bernardus	30	”
Paul v. Dongen	30	”
Raymond de Windt	30	”
Faustina Frank	30	”
Sylvia Maduro	30	”
Stanley Davelaar	30	”
Hubert Salas	30	”
R. Devid	30	”
Ingrid Hes[illegible]	30	”

R. Vijzelman	30	”
Georgine de Lannoy	30	”
Ella de Lannoy	30	”
Ethel Sprock	30	”
Rudi Vonsee	30	”
Lucie v.d. Loos	30	”
Consuelo Tromp	30	”
Edeltrud Juda	30	”
Juan Lauff	30	”
Nilo Kleinmoedig	30	”
Rodion van Eijma	30	”
Yvonne Valk	30	”
Shelly Curiel	30	”
Joseline Palm	30	”
Ronald Casseres	30	”
Verginia Vonsee	30	”
Rieke Moeniralm	30	”
Gerda Ho	30	”
Marlene Kamperveen	30	”
Toontje Kamperveen	30	”
Overida Arron	30	”
Delia Arron	30	”
Marie da Silva	30	”
Wilda Curiel	30	”
Eric Dovale	30	”
Ivy Dovale	30	”
Gerda Smeets	30	”
Ivonne Chin-Sue	30	”
Rotilio Rijzenburg	25	”
Laurina Pourier	20	”
N. Jacobus	20	”
Henry v. Meeteren	20	”
Robert Sanchez	20	”
Jessy Maduro	20	”
Mavis Wehl	20	”
Kenneth Beeldsnijder	20	”
George Richardson	20	”
Mathilde Laurence	20	”
Sigrid Casseres	20	”
Ludwina Croes	20	”
Glenda de Cuba	20	”
Jan van Sprang	20	”
Imelda Arron	20	”
Hans Roest	20	”
Arline Ugueto	20	”
Wim Smeets	20	”
Louise d'Arnault	20	”
Mayra Pocornie	20	”
Helen van Sprang	20	”
Hertha van Sprang	20	”
Tessie van Sprang	20	”
Tessie van Sprang	20	”
Lilian Chocolaad	15	”
Gerrit Albertina	15	”

Elvia Emerentiana	15	”
H. Rijzenburg	15	”
Maria Römer	15	”
Joyce Henriquez	15	”
A. Natzijl	15	”
Franciën Mulder	15	”
Frits Hasham	15	”
Isidra Borgschot	10	”
Mevis Pijpers	10	”
Wilma Espacia	10	”
Ivan W. Ramos	10	”
Rudolf Jansen	10	”
Judith Alberto	10	”
Adelgonda Juda	10	”
Orsine Kamperveen	10	”
Veronica v. Heyningen	10	”
Erick v.d. Berg	10	”
Evelyn Roosberg	10	”
Ronald Malmberg	10	”
Margarita Kleinmoedig	10	”
Joan Edwards	10	”
Ivy Richardson	10	”
Ella Richardson	10	”
Harold van Eijma	10	”
Yvonne Gelderman	10	”
A. Verstappen	10	”
Christine de Jong	10	”
Lenny Bouwman	10	”
Edith Laurens	10	”
Marlene Adoptie	10	”
Humphrey Oleano	10	”
Franklin Sanchez	10	”
Cordula Veeris	10	”
L. M. Arron	10	”
Adrie Bloem	10	”
H. Devid	10	”
Tineke Erhart	10	”
N. La Croez	10	”
Stella La Croez	10	”
Giovanie Maduro	10	”
Ferdinand Maduro	10	”
Glenda Croes	10	”
Alicia Pieters	10	”
Hannibal Sprock	10	”
Sigrid Sprock	10	”
Florentina Mathilde	10	”
Th. B. C. Mathilde	10	”
Edith Mathilde	10	”
Regina Haseth	10	”
Jacques Hernandes	10	”
Edward Profeet	10	”
René Ugueto	10	”
Norman Ugueto	10	”
Isidora Morar	10	”

De onthulling van de plaquette door Z.K.H. de Prins der Nederlanden, waar de naam van Dakota-vliegveld werd veranderd in Prinses Beatrix-vliegveld.

Ere wie ere toekomt

Oranjestad. — Nu voor Aruba de drukte van het bezoek van Hare Majesteit de Koningin en Z.K.H. Prins der Nederlanden achter de rug is, mogen wij toch wel even al degenen memoreren, die zich tot het uiterste ingespannen hebben. Een van deze mensen is de heer Jorge de Castro, een industrieel, die zich liefst op de achtergrond houdt. Hij heeft zijn tegelfabriek, fabriceert ook andere voorwerpen van cement, zoals bloembakken e.d., doch zo stilletjes weg doet hij veel voor onze gemeenschap. Voor het Standbeeld van H.K.H. Prinses Wilhelmina heeft hij zeer veel gedaan, maar ook voor het Nationaal Geschenk en voor nog zovele andere doelen.

Een andere is de heer Henk Kemmink, die reeds meermalen genoemd is. Hoe kan het ook anders. Wie ontwierp de versieringen, wie schilderde ze, die bracht ze op hun plaats, wie verzorgde het Wilhelminkpark, wie ontstak het kleine en het grote vuurwerk, wie had er een groot aandeel in de verkoop van de anjers, wie pakte de vele geschenken in voor de Koninklijke Bezoekers en stuurde ze naar Curaçao ter verdere verzending en wie zorgde er voor, dat toch steeds de Reinigingsdienst tot in de puntjes functioneerde? Er wordt hierbij nog niet aangehaald wie altijd zorgt voor de décors bij de verschillende uitvoeringen. Het antwoord is steeds hetzelfde: Kemmink. Zijn vrouw zal blij zijn als zijn pensioentijd is aangebroken, want dan is hij tenminste thuis en niet hier of daar om een klusje op te knappen of een vergadering bij te wonen. Maar als het zover is, dan zullen wij hem missen, onze gehele gemeenschap met haar vele nationaliteiten, rassen en kerken.

Aan het rijtje van wie deed dit of dat, kunnen nog tientallen andere vragen worden bijgevoegd en steeds zal het antwoord zijn: Kemmink. Ontegenwijfeld zullen van vele zijden woorden van waardering worden gesproken, misschien zelfs geschreven. Hierbij willen wij niet achterblijven en daarom Kemmink, dank, heel hartelijk dank voor alles wat je gedaan hebt voor ons geliefd Aruba, waardoor er meer bekendheid over ons schoon eiland in het buitenland gegeven zal worden.

Wenen. — In September zijn 281 Joegoslavische vluchtelingen in Oostenrijk aangekomen, waar zij asyl hebben gevraagd, aldus een mededeling van de Oostenrijkse grensautoriteiten.

Oorkonde

Oranjestad. — Tijdens de Gala-Receptie in de Club Caribe op zaterdag 22 oktober 1955 werd door drie dames van Parkdorp namens het Damescomité aan Hare Majesteit Koningin Juliana een oorkonde aangeboden. In de aanhef was geschreven, dat het voor het Nationaal Geschenk was en dan volgde: Opbrengst croquetten op die en die datum: zoveel; opbrengst koffie: zoveel, enz.

Het was een oorkonde uit het hart gegrepen van de eenvoudige bevolking, die op haar wijze alles gedaan heeft wat in haar vermogen lag om bij te dragen tot het Nationaal Geschenk, dat de opvoeding van de jeugd ten doel heeft.

Om de 14 jaar

Oranjestad. — Ongeveer 14 jaar geleden — om precies te zijn: op 8 maart 1942 — bevond zich de heer Ernst Bartels in Soekaboemi in een hotel aan de voet van de bergen gelegen. De weg daarheen liep dood bij het hotel. Wie dus weg wilde, moest dezelfde weg teruggaan. Op die bewuste dag had de heer Bartels de opdracht gekregen de bescherming op zich te nemen van 76 vrouwen en kinderen, waarvan er vele weduwen en wezen waren, want de slag in de Javazee was juist gestreden. In de buurt waren rampokkers (rovers- en moordenaarsbenden) bezig en op dat moment kwamen enige mensen de weg op naar het hotel. Onder hen bevond zich mevr. Veenhuys, met haar ouders, broers en zusters. Ze wilden terugkeren, doch zij zaten in de val en moesten in het hotel worden ondergebracht. De vader van mevr. Veenhuys, de heer Spier, en de heer Bartels hebben toen de verdediging op zich genomen en tot wapens hadden zij twee jachtgeweren en een handgranaat. Tot een gevecht is het gelukkig niet gekomen, doch de spanning, waarin de mensen verkeerden, zal hun het gehele leven bijblijven.

Veertien jaar later, op 22 oktober 1955, werd hun voor het diner met Hare Majesteit, Z.K.H. Prins Bernhard en Hun gevolg in het Strandhotel medegedeeld door Vice-Admiraal Rost van Tonningen, dat het Hare Majesteit had behaagd hen een onderscheiding toe te kennen. Op dat moment gingen de gedachten van deze beide mensen terug naar 8 maart 1942.

Zware regens

Oranjestad. — Gistermorgen heeft het te Oranjestad zo zwaar geregend, dat vele straten en koralen onder water liepen. Voor het warehouse van de Aruba Trading in de Weststraat was een auto tot stilstand gekomen, daar het water halverwege de motor was gestegen. Des middags zagen wij in de richting Noord een wervelwind (waterhoos), doch berichten van schade kwamen niet binnen.

Naar Nederland

Oranjestad. — Heden zal de heer P. Burger, ambtenaar bij de Watervoorzieningsdienst op Aruba, zich voor een spoedoperatie naar Nederland begeven. Wij wensen de heer Burger gaarne spoedig beterschap en behouden terugkeer.

Gedeputeerde Maduro neemt ontslag

Oranjestad. — Hoewel wij van enige politieke vergadering nooit melding maken, noch hier commentaar van geven, is het besluit van de vergadering van de PPA gisteravond zeker vermeldenswaard.

Tijdens het bezoek van het Koninklijk Paar hebben de gedragingen en opmerkingen van gedeputeerde Julio Maduro de overige gedeputeerden en partijleden zodanig tegen de borst gestuit, dat zij daarin aanleiding hebben gevonden de heer Maduro te dwingen zijn ontslag in te dienen. Men was van mening, dat, in tegenstelling met alle andere leden van het Bestuur en van alle ambtenaren, de heer Maduro niet die houding had aangenomen, die men van iemand in een dergelijke functie verwachtte. Bovendien was zijn houding niet in overeenstemming met de principes van zijn partij.

Van vele zijden hadden wij reeds commentaar gehoord, zelf de heer Maduro bij diverse gelegenheden gezien, doch aangezien wij wisten, dat het besluit reeds vaststond, meenden wij ons van commentaar te moeten onthouden.

Statenlid Finck nam ontslag

Oranjestad. — Gistermiddag heeft het Statenlid Ernst Finck zijn ontslag ingediend bij de Lago Oil & Transport Co., waar hij in de apotheek van het hospitaal werkzaam is. Wij veronderstellen, dat de heer Finck tot dit besluit gekomen is om zich meer aan Bestuurszaken te kunnen wijden.

REVISIE VONNIS BERKELSE ARTS?

De mogelijkheid bestaat, dat revisie zal worden gevraagd van het vonnis van de Berkelse arts. Hij werd tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens moord op zijn echtgenote. Sinds 3 mei van dit jaar, de datum waarop de Hoge Raad het beroep op cassatie in deze zaak verwierp, heeft de verdediger, mr. M. H. Huygens, de mogelijkheden van een revisie-poging bestudeerd. Het ziet er thans naar uit, dat revisie van het vonnis zal worden gevraagd.

Mr Huygens verklaarde desgevraagd, dat hij de hulp van buitenlandse deskundigen heeft ingeroepen. Naar alle waarschijnlijkheid zal mr Huygens zijn deskundigen niet uit Engeland, zoals destijds bij de behandeling voor de arrondissementsrechtbank, maar uit Frankrijk laten overkomen.

De zaak tegen de verdediger van de Berkelse arts, de beruchte affaire met de briefjes, die plotseling in het Huis van Bewaring opdoken en de zelfmoordtheorie van de verdediging steunden, is voorts nog steeds in onderzoek. Zoals bekend, heeft mr Huygens in verband met deze zaak nog enige tijd in arrest doorgebracht. Ook de zaak tegen de broer van de Berkelse arts, die ervan wordt beschuldigd, eveneens een aandeel te hebben in de briefjes-affaire, is nog „niet rond".

's-Gravenhage. — Bij besluit van de raad van beheer van de Bataafse Petroleum Mij. zijn ir E. E. de Bruijn en ir J. L. van Krimpen, beiden procuratiehouder der vennootschap, met ingang van 21 October benoemd tot adjunct directeur.

Mexico City. — Volgens Petroleos Mexicanos, zullen in November in de staat Vera Cruz nieuwe installaties voor olieraffinage worden geopend, waarvan de kosten 185 millioen pesos hebben bedragen.

Vier maanden gevangenisstraf voor joy-rider

Willemstad. — Weer heeft zich een auto-gapper (zoals Mr. Immerzeel, de rechter, hem noemde) voor het Gerecht in Eerste Aanleg te verantwoorden gehad. De 20-jarige J.F.K. heeft op 19 September jl. de auto van de heer Jac. Beaujon gestolen, reed er een tijdje mee om eindelijk in de greppel op de Schottegatweg tot stilstand te komen, met aan de wagen een schade van 1500 gulden. Drie dagen voor deze datum had beklaagde al getracht de auto te stelen doch het was hem niet gelukt. Drie andere auto's werden wel door hem gebruikt.

Jammer genoeg kan hem slechts diefstal van benzine ten laste gelegd worden. En vernieling. Het vorig jaar kreeg de beklaagde een maand voorwaardelijk wegens diefstal. Hij had geld van zijn zus weggenomen. Deze krijgt hij er nu bij. „Denk je soms dat wij voor de grap voorwaardelijke straffen uitdelen", vroeg Mr. Immerzeel ironisch.

„Het vorig jaar heb je een kans gekregen, die heb je nu vergooid. Wat ben je nu van plan? Om door te gaan met gappen en stelen?", zo sprak de rechter. De Officier eiste voor de joy-rider een gevangenisstraf van drie maanden. Rechter Immerzeel vond dit wel wat weinig en veroordeelde K. tot vier manden. „Voor elke wagen een maand", zeide hij. Daarbij komt de voorwaardelijke straf van het vorig jaar dus K. gaat vijf maanden in het Huis van Bewaring logeren.

Camera Tours

Willemstad. — Een groot reisbureau te Los Angeles heeft kortgeleden drie „Through the Lens"tours georganiseerd. De groepen amateurs- of beroepsfotografen zullen worden geleid door een beroepsfotograaf met veel ervaring in Zuid Amerika. De reis per vliegtuig houdt in bezoeken aan Panama, Ecuador en Peru. Er is een langere één maand durende tour met bezoeken aan Chili, Argentinië, Uruguay, Paraguay en Brazilië.

Een paar weken geleden heeft Curaçao bezoek gehad van een Camera Club uit Panama. Zonder twijfel zal Curaçao in de naaste toekomst meerdere bezoeken van dergelijke reisgezelschappen tegemoet kunnen zien, wanneer het moderne airconditioned hotel „El Curaçao" voor gasten zal zijn geopend. Curaçao is naast wilkelcentrum ook zeer fotogeniek, vandaar dat de Toeristen Commissie uit dit eiland dan ook altijd met de volgende slagzin in Amerika adverteert: Eye Spot-Buy Spot.

Trein zonder bestuurder

New York. — Volgende maand zal op de New York, New Haven en Hartford spoorweg een trein zonder bestuurder in dienst genomen worden. Bij de proefritten zal hij bestuurd worden vanuit een auto op een er langslopende verkeersweg.

Koningin tekende Landsbesluit houdende gratieverlening

Willemstad. — Op 19 oktober 1955 is het Landsbesluit, houdende gratieverlening, ter gelegenheid van het bezoek van H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins der Nederlanden aan de Nederlandse Antillen verschenen. Dit Landsbesluit, dat door de Koningin is ondertekend, luidt als volgt:

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.,

Gezien de voordracht van Onze Minister van Justitie a.i. dd. 19 oktober 1955 en de daarbij gevoegde berichten van het Hof van Justitie en de Rechters in Eerste Aanleg;

Gelet op artikel 16 van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Ter gelegenheid van Ons bezoek aan de Nederlandse Antillen wordt op de wijze als bepaald in de navolgende artikelen gratie verleend aan alle door de burgerlijke rechter in de Nederlandse Antillen bij vóór heden in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraken tot tijdelijke gevangenisstraf of tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, veroordeelden, wier straffen nog niet of slechts gedeeltelijk zijn ten uitvoer gelegd.

2. Uitgezonderd van de in het eerste lid bedoelde categorie zijn:

1o. gedetineerden, die door wangedrag tijdens hun detentie gratie onwaardig zijn gebleken;

2o. veroordeelden, die door vlucht of anderszins zich desbewust aan de executie van de hen opgelegde vrijheidstraffen hebben onttrokken;

een en ander ter beoordeling van de Gouverneur.

Artikel 2

1. De gratie is uitsluitend van toepassing op onvoorwaardelijk opgelegde straffen, alsmede op bij wege van gratie in tijdelijke vrijheidsstraffen verwisselde straffen.

2. Zij strekt zich niet uit tot straffen of gedeelten daarvan, ten aanzien waarvan door de rechter het bevel is gegeven, dat zij voorwaardelijk niet ten uitvoer zouden worden gelegd, ongeacht of nadien de last tot tenuitvoerlegging is gegeven.

3. Zij strekt zich niet uit tot die straffen of gedeelten daarvan welke bij wege van gratie, voorwaardelijk zijn kwijt gescholden ongeacht of deze gratie naderhand is of wordt vervallend verklaard.

4. Zij strekt zich niet uit tot die straffen, welke ingevolge een besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling niet ten uitvoer gelegd worden, noch tot straffen of gedeelten daarvan, die na herroeping van een besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling worden of zullen worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 3

De gratie, bedoeld in artikel 1, omvat:

a. kwijtschelding van alle in artikel 1 bedoelde straffen van één maand en minder;

b. vermindering van alle andere in artikel 1 bedoelde straffen met één vierde deel, echter met een minimum van één maand en met een maximum van één jaar; indien een gedeelte van een dag zou moeten worden kwijtgescholden, wordt dit als een hele dag gerekend.

Artikel 4

Indien bij één rechterlijke uitspraak meer gelijksoortige straffen zijn opgelegd, gelden deze voor de toepassing van dit besluit als één straf.

Artikel 5.

Indien de ingevolge dit besluit verleende kwijtschelding of vermindering het nog te executeren gedeelte der straf zou overtreffen, omdat de gratie slechts kwijtschelding van het nog niet geëxecuteerde gedeelte van de straf.

Artikel 6

1. Indien bij rechterlijke uitspraak is bepaald, dat de tijd door veroordeelden in voorlopige hechtenis doorgebracht geheel of gedeeltelijk op de straftijd in mindering wordt gebracht, blijft deze tijd mede tellen bij de berekening van het deel van de straf, waarvan gratie wordt verleend.

2. Bij deze berekening wordt uitgegaan van de straf, zoals bij rechterlijke uitspraak opgelegd, met inachtneming van het bepaalde in lid 1 van dit artikel, echter onder aftrek van dat gedeelte van de straf, hetwelk de veroordeelde reeds bij vroegere gratieverlening werd kwijtgescholden.

Artikel 7

De betreffende rechterlijke uitspraken blijven overigens in haar geheel.

Artikel 8

Dit landsbesluit treedt in werking op 20 oktober 1955 en wordt in het Publicatieblad bekendgemaakt.

Willemstad, de 19e oktober 1955
Juliana.

De Minister van Justitie a.i.,
S. v.d. Meer.
Uitgegeven, de 19e oktober 1955.
De Minister van Algemene Zaken,
E. Jonckheer.

GOUVERNEMENTS-MUTATIES

BEVORDERING:

Mej. M. C. Capalla en Mej. N. C. Manuel, tijdelijk schrijver b. tot tijdelijk klerk b.;

Mej. J. Goilo, tijdelijk schrijver b. ter Inspectie der Belastingen tot tijdelijk klerk b.;

W. Ch. C. Juda, assistent-controleur bij het Departement Sociale- en Economische Zaken tot controleur 2de klasse;

J.B. van der Linde Schotborgh, adjunct-commies ten Postkantore, alhier, tot commies;

Mej. F. F. M. Alejo, tijdelijk leerling-laborante op het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid, tot tijdelijk laborante;

H. R. Nicholson en R. R. Panneflek, schrijvers b. ten Postkantore, alhier, tot klerk b.

EERVOL ONTHEFFING:

Mr J. Eleonora, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, van de tijdelijke waarneming van de dienst en/of functie van Substituut-Griffier van het Hof van Justitie op Curaçao;

H. A. Maduro, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, uit de functie van Substituut-Griffier van het Gerecht in Eerste Aaanleg op Curaçao.

SURINAME

Rijstaffaire voor de rechter

Paramaribo. — De rechter in het Eerste Kanton, mr. F. van Bierkom, heeft zich onbevoegd verklaard in het proces Brakke/Ottens, doch tevens het departement van Economische Zaken verweten willens en weten in strijd met de waarheid te ontkennen dat de eisers met uitsluiting van anderen 't gehele quotum van 1200 ton rijst naar Guadeloupe zouden mogen exporteren.

Voorts verweet hij het departement van economische zaken „hoogst onbehoorlijk tegenover de eisers en volkomen in strijd met hetgeen van het gegeven woord van een overheidsdienaar verwacht mag worden ook aan een ander een vergunning tot export van rijst" te hebben verleend.

In zijn overwegingen nam de rechter in beschouwing dat aan Brakke/Ottens vergunning was verleend voor de export van 1200 ton rijst naar Guadeloupe,

dat de directeur van economische zaken wist dat Guadeloupe niet meer dan 1200 ton rijst uit Suriname zou afnemen,

dat eisers een prijs van Sf. 525 per ton konden maken,

dat daarna aan een andere exporteur (Firma Tjon Tsoe Jin) vergunning werd verleend voor export van 700 ton rijst tegen Sf. 500 per ton naar Guadeloupe.

dat Guadeloupe uiteraard de goedkopere rijst van Tjon Tsoe Jin zal verkiezen.

Niettemin verklaarde de rechter zich onbevoegd omdat het verlenen van exportvergunningen als de onderhavige geheel in het overheidsvak ligt, zodat het treffen van maatregelen krachtens art. 1 lid 1 van het Reglement op de inrichting en Samenstelling der Sur. Rechterlijke Macht niet mogelijk is.

Verstekeling bezorgt KNSM last voorspoedige reis toe

Paramaribo. — Charles Rodgers heeft twee KNSM-schepen midden op zee oponthoud bezorgd.

Deze jongeman had zich aan boord van de Isis verstopt. Vier dagen na het vertrek uit Paramaribo werd hij ontdekt.

De Isis hield de Mentor aan, die op weg naar Paramaribo was, en gaf de verstekeling over.

Het is de tweede keer geweest dat Rodgers als stowaway probeerde weg te komen.

Surinaamse betalingsbalans

Paramaribo. — Wij vermeldden reeds dat de betalingsbalance 1954 een deficit van Sf. 3 mln. vertoont bij Sf. 60.5 mln. ontvangsten en Sf. 63.5 mln. uitgaven.

De betalingsbalans boekt de werkelijke betalingen en niet de transacties, geeft dus geen volledig beeld.

De balans van 1954 vertoont een verschil van Sf. 1.5 mln met de cijfers van het Statistiek Bureau waarvoor nog geen verklaring is gevonden in de invoer, en bij de uitvoer een nog niet verklaard verschil van Sf. 1.6 mln.

In 1953 was er een voordelig overschot van Sf. 5.3 mln. op de betalingsbalans.

Over 1955 kan nog weinig gezegd worden. Wel blijkt uit de cijfers der statistiek dat van Jan.-Aug. voor Sf. 34.3 mln werd ingevoerd en Sf. 30.8 mln uitgevoerd (1954: Sf. 35.2 mln en Sf. 37 mln.).

In het afgelopen jaar werd Sf. 10.3 mln. afgedekt op de monetaire rekening met Nederland, waarvan Sf. 8.7 mln. in US dolars en Sf. 1.6 mln. in Cur. guldens.

De goud- en deviezenvoorraad liep terug van Sf. 20.2 mln. op 1 Jan. 1954 tot Sf. 17.2 mln. op 31 Dec. 1954.

Ned. Rode Kruis helpt Mexico

's-Gravenhage. — Naar aanleiding van een oproep van de Liga van Rode Kruisverenigingen te Genève zendt ook het Nederlandse Rode Kruis goederen naar de slachtoffers van de overstromingen in Mexico. Met het m.s. „El Cafetero", dat 5 November naar Vera Cruz vertrekt, worden textielgoederen ter waarde van Nf. 3.500 verzonden.

WOSUNA organiseert onderzoekingen in SURINAME en de NED. ANTILLEN

's-Gravenhage. — Op 16 November vertrekken naar Suriname dr. F. P. Jonker en zijn echtgenote, mevr. A. M. E. Jonker-Verhoef. Zij zullen in Suriname gedurende 4 maanden onderzoekingen verrichten naar de samenstelling van de veen-afzetting aldaar, onder andere de zogenaamde pollenonderzoek dat ten doel heeft de Surinaamse vegetatie vast te stellen zoals deze bestond tijdens de vorming van het veen eeuwen geleden. Dit onderzoek zal zich niet alleen uitstrekken tot het veen in de kustvlakte doch ook verder in het binnenland. Dr. Jonker wordt uitgezonden door het Botanisch Museum van de Rijksuniversiteit te Utrecht. De reis bekostigt de WOSUNA.

Onder wetenschappelijke auspiciën van het Koninklijk Instituut voor Taal, Land en Volkenkunde vertrekt op 2 December naar Suriname B. J. Hoff, litt. drs., om aldaar de Indiaanse talen te bestuderen.

Dr. J. H. Westermann, bestuurslid van de WOSUNA, toonde zich tegenover een ANP-redacteur zeer verheugd dat dit onderzoek thans zal worden hervat. Een grote deskundige op het gebied van Indiaanse talen in Suriname was professor De Goeje, die onlangs overleed. Op zijn voetspoor zal drs Hoff gedurende enige jaren verdere studie van deze talen gaan maken. Drs. Hoff zal eveneens vergezeld worden door zijn echtgenote en domicilie kiezen in een der Indianendorpjes van de kustvlakte Indianen in Suriname.

Onlangs verleende de WOSUNA subsidie aan dr. J. Meijer, leraar te Paramaribo, voor studie over de geschiedenis van de Joden in Suriname, die daar sedert de zeventiende eeuw een belangrijke rol op economisch gebied speelden. Het onderzoek van dr. Meijer strekt zich ook uit over andere Surinaamse historische onderwerpen. Hiervoor vertoeft de heer Meijer thans in het Oostelijke deel van de Verenigde Staten om onder andere in de archieven van The Jewish Theological Seminar te New York en die van de American Jewish Historical Society de bronnen voor het onderzoek te bestuderen.

De secretaresse van de WOSUNA, mej. mr. Johanna L. G. Felhoen-Kraal, zal circa 20 November op de Antillen aankomen waar zij blijft tot half December.

Vandaar gaat zij via Trinidad, waar zij contact zal opnemen met de Caraibische commissie en Georgetown naar Suriname waar zij begin Januari aan zal komen. Half Februari keert mej. mr. Felhoen-Kraal naar Nederland te-

rug. Op deze reis, die deels door de WOSUNA deels door het Koninklijk partement van Onderwijs, Kunst en Wetenschappen.

Instituut voor de Tropen, — waarvan zij een wetenschappelijk medewerkster is — en deels door de STICUSA wordt bekostigd, zal zij onder andere nagaan op welke wijze coördinatie mogelijk zal zijn van de voorziening der in Suriname en in de Antillen-gevestigde wetenschappelijke bibliotheken van Nederland uit en ook in hoeverre een basis kan worden gelegd voor de centrale catalogisering voor de bibliotheken in beide Rijksdelen. Op de Antillen zal het onderzoek zich uitstrekken tot de vraag welke soorten archiefstukken er aanwezig zijn. Dit is van belang met het oog op een toekomstig sociaal historisch onderzoek waarvoor plannen worden gemaakt. Mej. Mr. Felhoen gaat zich in Suriname op de hoogte stellen van de werkwijze van het te Paramaribo gevestigde wetenschappelijke instituut van de WOSUNA. Alvorens zich naar de Antillen te begeven brengt zij bezoeken aan Puerto Rico, Haiti en Jamaica. Op Jamaica zal zij overleg plegen met dr. R. B. le Page van het University College of the West Indies, speciaal over taalvraagstukken in het Caraïbisch gebied.

Dit laatste houdt verband met een onderzoek naar de taal van de Antilliaanse Benedenwindse eilanden, Papiamento, waarvoor drs. H. A. Combé van het Amsterdamse Gemeente Universiteit en de assistent van de bekende hispanoloog, prof. J. A. van Praag op 7 December naar de Antillen zal komen.

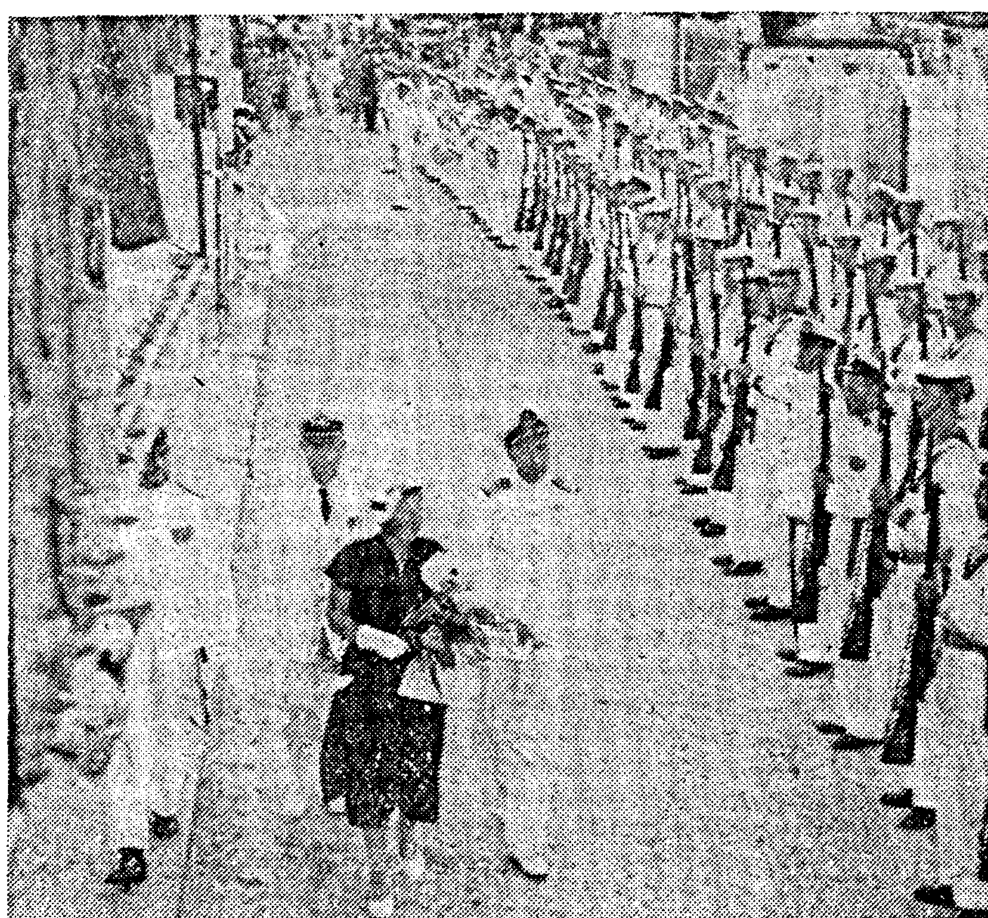
De heer Combé zal hier samenwerken met drs. Roemer die thans bezig is materiaal te verzamelen voor een proefschrift over Papiamento. Ook hier treedt de WOSUNA op als financiërende instantie. Zij zal de heren Combé en Roemer in staat stellen een bezoek te brengen aan dr. Page.

Dr. Westermann benadrukte dat de WOSUNA, die ongeveer werkt op de zelfde wijze als de Nederlandse Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek een financiërende en coördinerende instantie is voor zuiver en toegepast wetenschappelijke onderzoekingen waarvoor door andere lichamen het initiatief wordt genomen. De wetenschappelijke verantwoordelijkheid ligt dus in de eerste plaats bij de instituten die de fondsen aanvragen.

Op haar beurt wordt de WOSUNA gefinancieerd door het Nederlandse De-

---

Rotterdam. — De bokspromotor Theo Huizenaar heeft toestemming van de European Boxing Union gekregen voor een bokswedstrijd om de Europese titel weltergewicht tussen Idrisse Dione (de titelhouder) en Bep van Klaveren. Het gevecht vindt plaats op 28 November in de Ahoy-hal te Rotterdam.

Nog een plaatje van het Koninklijk Bezoek aan St. Maarten. Voor het gezagshebberskantoor inspecteerde het Koninklijk Paar de ere-wacht. De muziek van de Marinierskapel bracht er weldra de stemming in.

KLM sluit overeenkomst met scheepvaartmaatschappijen

's-Gravenhage. — De KLM heeft met de Italiaanse scheepvaartmaatschappij Linea C en de Engelse maatschappijen Royal Mail en Blue Star Line een overeenkomst aangegaan, waarbij passagiers tegen reductie een gecombineerde zee-luchtreis tussen Europa en Zuid-Amerika kunnen maken.

Directeur Philips-concern op doorreis

Ir. F.J. PHILIPS voor zaken bezoek aan Venezuela een dag op Curacao

Willemstad. — Op Zaterdag a.s. wordt de vice-president van de Philipsfabrieken op Curaçao verwacht. Ir. Frederik Jacques Philips, zoon van Dr. A. F. Philips en Mevrouw A. H. E. M. Philips-de Jongh, werd op 16 April 1905 te Eindhoven geboren. Na zijn eindexamen aan de Gemeentelijke H.B.S. aldaar, studeerde hij van 1923 tot 1929 aan de Technische Hogeschool te Delft, in welk jaar hij de titel van werktuigbouwkundig ingenieur behaalde.

Na de voltooiing van zijn studie verrichte hij zijn militaire dienst als ingenieur bij het Staatsbedrijf der Artillerie Inrichtingen, Hemburg. Op 1 December 1930 trad hij in dienst der N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken als bedrijfsingenieur van de Plastic fabriek. In Mei 1931 werd hij benoemd tot bedrijfsleider van deze fabriek en achtereenvolgens werd hii belast met de leiding van de Machinefabriek en later met de leiding van alle mechanische werkplaatsen. Tevens nam hij de ontwikkeling op zich van afdelingen waar men producten vervaardigde die buiten de toenmalige scope van Philips (radio en lampen) lagen. Voorbeelden daarvan zijn de electro-acoustische afdelingen en producten voor industriele toepassing waaronder het lasgebied. Ook behoorden daartoe de gasontladingslampen (natrium en Kwik). Eveneens bewoog Ir Philips zich meer en meer op het gebied van het sociale beleid van de onderneming.

In 1936 volgde zijn benoeming tot onderdirecteur en in 1939 werd hij benoemd tot directeur en maakte hij deel uit van de uit vier leden bestaande directie.

Gedurende de oorlog was Ir Philips de enige directeur in Nederland en rustte in deze moeilijke jaren het beleid op zijn schouders.

Bij de instelling van de Raad van Bestuur in 1946 werd Ir Philips benoemd tot Vice-Voorzitter van het Presidium van de Raad van Bestuur.

In de jaren na de oorlog heeft Ir Philips zich intensief bezig gehouden met het sociale beleid in het binnen- en buitenland, hetwelk in een bedrijf van 130.000 werknemers een steeds grotere rol gaat spelen. Doordat Ir Philips deel uitmaakte van het Bestuur der Nederlandse Werkgeversverbonden totdat zijn drukke werkzaamheden hem noopten deze functie neer te leggen — heeft hij ook nationaal een belangrijk aandeel gehad in het industriële en sociale beleid.

Ir Philips heeft veel initiatief aan de dag gelegd om voor het probleem van het nijpende naoorlogse woningtekort een oplossing te vinden. Het quantum der in Nederland vereiste bouwvolumen werd aan de N.V. voornamelijk door zijn onvermoeid pogen verstrekt en het is ook zijn werk dat deze bouwcontingenten maximaal worden benut voor moderne woongelegenheden voor de werknemers. In een tijd van publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie en nationalisatie is Ir Philips een vurige voorstander van het particulier initiatief. Ook de scholing en vorming van jongeren heeft zijn grote belangstelling. Het is mede aan zijn streven te danken dat het besluit gevallen is een tweede Technische Hogeschool op te richten, waardoor in het schreeuwende tekort aan technische krachten zal kunnen worden voorzien. Ir Philips is lid van verschillende Commissies, o.a. van de Adviesraad voor de Militaire Productie die een effectieve inschakeling van de Nederlandse industrie voor de productie van militaire orders beoogt.

De volgende onderscheidingen vielen Ir Philips te beurt: Ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw. Commandeur in de Orde van de H. Gregorius de Grote; Drager van het Ridderkruis van het Legioen van Eer van Frankrijk. Commandeur in de Dannebrogorde.

De Heer Philips is Reserve Kapitein van Speciale Diensten, Staf der Veldartillerie b.d. De Heer Philips is gehuwd met Jonkvrouwe Sylvia van Lennep uit welk huwelijk 7 kinderen zijn geboren.

In het Philips Concern bemoeit Ir. Philips zich veel met sociale levensomstandigheden van de employees. Gedurende de 64 jaren van het bestaan van Philips is nooit een staking geweest. Philips Gloeilampenfabrieken heeft in Eindhoven o.a. een eigen „gezondheidscentrum" waaraan 28 doktoren en specialisten verbonden zijn. Fabrieken van Philips vindt men in 30 verschillende plaatsen in Nederland. Ir. Philips is vergezeld van de Heer R. v. Ees van het concern bureau Zuid Amerika. Hij vertrekt Zondagmiddag 30 October naar Lima (Peru).

De landing van het Koninklijk Paar op Statius, een heel wat geriefelijker onderneming dan een landing op Saba. „Cheer for our Queen", riep de bevolking luid op, doch Hare Majesteit kon dat nog niet horen, omdat de bevolking in het dorp was samengestroomd. Doch het heeft Hare Majesteit niet aan warme belangstelling ontbroken.

EEN JAAR VOOR AMBTENAREN

Willemstad. — Hedenochtend heeft het Gerecht in Eerste Aanleg uitspraak gedaan in verschillende rechtszaken. De eerste was in de geitendiefstalzaak, waarbij de twee beklaagden beiden tot een jaar gevangenisstraf werden veroordeeld, met aftrek van het voorarrest.

De heer W., de ambtenaar van het districtskantoor te Dokterstuin, die verduistering ten laste is gelegd, moest aanhoren hoe de rechter hem tot een jaar gevangenisstraf veroordeelde, met aftrek van voorarrest.

De oneerlijke ambtenaar van het Postkantoor, die geld haalde uit aangetekende brieven, moest eveneens een jaar gevangenisstraf met aftrek van het preventieve arrest, in ontvangst nemen. Deze ambtenaar, de jongeman P.M.M., deed tijdens de behandeling van zijn zaak de Officier uitroepen, dat hij (M.) er de oorzaak van is, dat de Antillen een slechte naam kregen in het buitenland door zijn handeling. Want ook in Amerika werd het geval van de brieven onderzocht.

De zaak tegen de „slager van Nieuwpoort" L. werd uitgesteld, omdat, zoals de advocaat Rojer ons zeide, men een reclasseringsrapport wenste voor een psychiatrisch rapport. De psychiater verzocht om dit rapport evenals om wat meer tijd.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

151 Terneergeslagen loopt Erwin door de legerplaats. De spanning onder de Nomaden is bijna tastbaar. Alles is klaar voor de aanval op het kamp van Bor Khan en er Wordt slechts op de versterkingen uit het Noorden gewacht. De krijgers korten de tijd met schijngevechten, waarbij het soms warm toegaat. Er zijn nu reeds enkele dagen verstreken en in die tijd heeft de jonge Noorman de mogelijkheid van een ontsnapping terdege onderzocht. doch steeds stuitte hij weer op de wachtposten van Tsacha. Fel schopt hij een steen weg, wanneer hij in gedachten opnieuw de spottende stem van de Nomade hoort. „De schurk denkt, dat ik een kind ben, daarom laat hij mij vrij rondlopen", mokt de jongen. Zijn hand tast naar het kleine jachtmes, dat Tsacha hem met een smalende opmerking heeft laten behouden. Een kleine Norenzoon, slechts met een mes gewapend, is immers reddeloos verloren in de eenzaamheid van de steppen. „En toch moet het lukken", gromt Erwin. „Ik zal er mij wel voor slaan", Met een stuurse blik slaat hij de boogschutters gade, die uur na uur onvermoeibaar oefenen.

En tegen wil en dank maakt zijn wrevel plaats voor bewondering, wanneer hij ziet, hoe weergaloos de ene pijl na de andere zuiver in het doel slaat. Eensklaps hoort hij een opgewonden rumoer. Onder de schildwachten is een vreemde beroering ontstaan. Zij wijzen naar de twee ruiters, die in de verte naderen. Ongetwijfeld behoren zij tot Tsacha's krijgsmacht in het Noorden. Een spookachtige gestalte, gezeten op een kreupel paard, rijdt voor hen uit, en wanneer de vreemdeling de argwanende blikken bemerkt, barst hij in een stuipachtige lach uit. „Ter zijde! Maak plaats voor twee vermoeide boodschappers, jakhalzen!" krijst hij met een opgewonden armzwaai. Hoewel Tsacha's krijgers niet voor een kleintje vervaard zijn, wijken zij onwillekeurig voor de vreeswekkende schijning terug. „Voort dwazen! Ga uw meester vertellen, dat we een boodschap voor hem hebben. Maar doe het kalm aan, hehehe, want waar Alhabar is, zijn de boodschappen meestal niet zo prettig". En op de gehele steppen werd zelden een huiveringwekkender lach gehoord......

„Een karretje op de zandweg reed...."

Amsterdam. — „De man zat op de bok te slapen en pas toen ik voor de tweede keer luidkeels bevel gaf om te stoppen opende hij verbaasd zijn ogen". Dit vertelde dezer dagen een politieagent uit Hilversum aan de Amsterdamse politierechter voor wie een 37-jarige voerman, van de radiostad, moest verschijnen, die reeds 6 keer wegens het rijden onder invloed van alcohol was veroordeeld.

De verdachte gaf toe, dat hij op de bok had zitten slapen. Het alcoholpercentage had 2,50 pro mille bedragen. „Het lijkt wel op het liedje „Een karretje op de zandweg reed....", merkte de politierechter op. „Het paard kende de weg", welke opmerking de officier aanleiding gaf te constateren „het paard nam de verantwoordelijkheid over". Tegen de man, die een straf van 2 maanden ondergaat, eiste hij 14 dagen.

„Ik voer u thuis, mijn vrind", zo citeerde de politierechter verder, „maar dat komt voor u neer op 14 dagen", besloot hij vonnis vellend.